

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 127, ЧИСЛО 9, П'ЯТНИЦЯ, 28 ЛЮТОГО 2020 РОКУ

1893

Vol. 127, No. 9, FRIDAY, FEBRUARY 28, 2020

\$2.00

Зеленський засудив протести в селищі, де евакуйовано з Китаю українців та інших

КИЇВ. – 21 листопада Президент України Володимир Зеленський звернувся до українців через події в Нових Санжарах Полтавської області, куди евакуйовували на обсервацію українців та чужинців з охопленого смертоносним коронавірусом Китаю, а місцеві мешканці перешкоджали заїзду автобусів із людьми. Він подякував тим українцям, які з розумінням поставилися до ситуації, співпереживали й допомагали.

20 лютого до України прибув літак з евакуйованими громадянами, які перебували в китайському Вугані, де зафіксований спалах коронавірусу. На борту перебували 45 громадян України та 27 іноземців, а також екіпаж і супроводжуючі лікарі. За даними української влади, усі – здорові. Втім, впродовж 14 днів вони перебуватимуть на обсервації в закритому медичному центрі Національної гвардії у Нових Санжарах.

У селищі спалахнули протести й сутички з правоохоронцями. За даними поліції, дев'ять правоохоронців зазнали травм. Також до медиків звернулася одна цивільна особа. Упродовж дня поліція затримала 24 особи.

„Історія з коронавірусом та поверненням наших громадян – це черговий іспит для нашого суспільства. У першу чергу я хочу привітати наших громадян, які повернулися на Батьківщину. Ми раді, що ви вдома. Ми бажаємо вам міцного здоров'я та щиро віримо, що у найближчі тижні ви зможете повернутися до своїх рідних та близьких. Я також хочу подякувати екіпажу літака, який здійснював евакуацію, журналістам, які супроводжували групу, працівникам Міністерств Закордонних Справ, Охорони Здоров'я та Внутрішніх Справ. Та усім іншим, хто щодня докладав зусиль задля повернення українців додому“, – сказав В. Зеленський.

Президент наголосив, що „ми змінюємо ставлення держави до громадянина. Кожен українець має чітко знати – моя держава мене не залишить. І не важливо, хто я – полонений моряк, політичний в'язень, активіст, що потрапив у підвали на окупованих територіях, молода дівчинка з собачкою чи будь-яка звичайна людина, яка опинилась в епіцентрі нового вірусу“.

„Хочу звернутися до тих, хто за результатами вчорашнього іспиту на людяність, єдність та критичне мислення, точно має піти на переиздачу. Більшість громадян, які повернулися, 1995, 1997, 1999 років народження. Це, фактично, діти. ...Це наші громадяни із усієї України. ...Не прокажені, не хворі чумою, не з рогами і копитами, а звичайні, нормальні люди, які пройшли попередній огляд і були допущені на літак“, – сказав він і зауважив, що паніку в селищі сіяли провокатори, при тому свідомо і навмисне.

(Закінчення на стор. 16)

Київ відзначив День героїв „Небесної сотні“

Під час Ходи Гідності та вшанування героїв „Небесної сотні“. (Фото: Георгій Лук'ячук)

Георгій Лук'ячук

КИЇВ. – До Дня героїв „Небесної сотні“ Національний музей Революції Гідності спільно з партнерами підготував пам'ятні концерти, виставки, перегляди кінофільмів, екскурсії, поминальні заходи. Програма розпочалася 17 лютого презентацією графічної новели „Історія з Майдану. Епізод I“. Це перший український твір графічної прози про Революцію Гідності, який відтворює хронологію подій.

18 лютого у виставково-освітньому просторі „Майдан. Меморіал. Музей“ та на алеї Героїв „Небесної сотні“ почато проєкт „Багатоголосся“. Відвідувачі проходили повз трансльовані з гучномовців розповіді учасників Революції Гідності, відібрані з аудіоархівів музею.

Увечері того ж дня була відслужена Панахида в Михайлівському соборі та відбулась Хода пам'яті від Михайлівської площі місцями, де відбувались головні героїчно-трагічні події Євромайдану та Революції Гідності.

Наступного дня в Інформаційно-виставковому центрі Музею Майдану відбулась акція „Слідами революції“: показ документального кіно, передання відеоархіву „Громадського ТБ“ у фондове зібрання Національного музею Революції Гідності. В архіві фільми та репортажі про Майдан.

Ранок 20 лютого означився Ходою Гідності та Панахидою в Єкуменічному храмі Архистратига Михаїла й українських новомучеників на алеї Героїв „Небесної сотні“. Згодом на алеї під кураторством відомої громадської діячки Анжеліки Рудницької з мистецької агенції „Територія А“ розпочалася тиха акція на

спомин про загиблих під час Революції Гідності – „Ангели пам'яті 2020“. Вдень у Колонній залі Міської адміністрації відбулась Пам'ятна програма „Вдячні за свободу“ за концепцією народного артиста Тараса Компаніченка. Режисер дійства Валерій Гладунець, ведучі Лариса Руснак та Володимир Гонський. У програмі були представлені інсталяції „Самооборони Майдану“ і Медичної служби Штабу національного спротиву, виставка світлин Юрія Білака „Майдан. Історія майбутнього“, а також були показані 10 історій з циклу „Характери гідності“ Дарини Кульчицької про життя загиблих майданівців.

На завершення відбувся концерт пам'яті, учасниками якого стали „TaRuta“, „Хорея козацька“, сестри Тельнюк, Ярема Шевчук, провідник гурту „Мандри“ Сергій Фоменко, Леся Рой, Тарас Силенко, Михайло Хай, Зеник, В. Гонський, Рутенія, Руслана Лоцман, проєкт Л. Руснак „Вітер зі сходу“.

У Київському академічному театрі „Колесо“ показана вистава „Ми, Майдан“ за п'єсою Надії Симчич – переможець конкурсу мережі театрального перекладу „Евродрама“ в Парижі. Театралізований кон-

(Закінчення на стор. 13)

Народний артист Тарас Компаніченко та „Хорея козацька“ виступають у Пам'ятній програмі „Вдячні за свободу“.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Президент Зеленський критикує Путіна

ВАШІНГТОН. – 24 лютого американська газета „The Washington Examiner“ надрукувала статтю „Український Президент Володимир Зеленський критикує „геополітичні амбіції“ Путіна“. Йдеться про критичну реакцію В. Зеленського на заяву Президента Росії Володимира Путіна щодо „спільного потенціалу“ України та Росії, який міг би кинути „глобальний виклик“ Європі. Різка відповідь українського керівництва стала наслідком інтерв'ю, у якому В. Путін знову висунув свою тезу, що росіяни і українці – це буцімто „один народ“. Президент Росії також розкритикував створення незалежної Православної Церкви України (ПЦУ). Вашингтонський часопис нагадує, що ПЦУ надав незалежність Вселенський Патріарх 2019 року, а парафії Православної Церкви Московського Патріархату в Україні та деінде у республіках колишнього СРСР часто розглядаються як „осередки російських шпигунів“ та використовуються як знаряддя російського впливу у тих країнах. (Радіо Свобода)

■ Знайшли заблукалих туристів

УЖГОРОД. – Управління Державної служби надзвичайних ситуацій у Закарпатській області повідомило про завершення пошукової операції у Карпатах, де заблукали п'ятеро туристів. Їх було знайдено за кілометр від вершини гори Петрос. Стан здоров'я туристів задовільний і рятувальники вивели їх до найближчого населеного пункту. Туристи з Києва заблукали ввечері 23 лютого під час проходження маршруту з села Кваси у напрямку гори Петрос. Пошукова операція ускладнювалась темною порою доби та хуртовиною. (Радіо Свобода)

■ На „Евробачення“ 2020 поїде гурт „Go-A“

КИЇВ. – 22 лютого переможцем національного відбору на пісенний конкурс „Евробачення“ став гурт „Go-A“ з піснею „Соловей“. Саме ці виконавці представлять Україну на 65-му пісенному конкурсі, який цього року пройде в нідерландському Роттердамі. Загалом до фіналу вийшло шість конкурсантів, але за результатами голосування журі та глядачів переможцем став київський гурт, який у своєму звучанні поєднує етнічну манеру виконання й електронну музику. З 2012 року музиканти „Go-A“ виступили на багатьох фестивалях – від „Країни мрій“ до „Jazz Koktebel“. У 2019 році „Евробачення“ відбулося в ізраїльському Тель-Авіві. Україна учасни в цьому конкурсі не брала. Тоді за результатами голосування перемогла співачка Mavi, однак через незгоду з умовами контракту вона на „Евробачення“ не поїхала і українська сторона прийняла рішення взагалі відмовитися від участі в конкурсі того року. (BBC)

■ Міністер пішла у карантин

НОВІ САНЖАРИ, Полтавська область. – Міністер охорони здоров'я Зоряна Скалецька, яка разом з евакуйованими з Китаю перебуває на карантині в медичному центрі, не виходила за межі центру – вона лише переходила між корпусами, що згідно з правилами, запроваджених на тій території, не заборонено. Про це повідомив 22 лютого заступник міністра Дмитро Коваль після того, як деякі засоби масової інформації поширили вістку про те, що З. Скалецька начебто покинула територію медичного центру. З. Скалецька прибула у Нові Санжари 20 лютого разом з Прем'єр-міністром Олексієм Гончаруком. („Укрінформ“)

■ Українці не підтримують протести

КИЇВ. – 22-23 лютого соціологічне опитування групи „Рейтинг“ виявило, що 74 відс. опитаних не підтримують протести через розміщення евакуйованих з Китаю українців. Протести підтримали 15 відс., ще 11 відс. вагалися з оцінкою ситуації. Найбільше не підтримали протести на півдні України (80 відс.), найменше – на заході (71 відс.). В опитуванні взяли участь 1,200 респондентів. (Радіо Свобода)

АНАЛІЗА

Анексія Білорусі – це смертельна загроза Україні

Українська стратегічна ініціатива

З 2014 року політика Москви щодо Мінська трансформувалась в активну фазу підготовки до остаточного приєднання Республіки Білорусь до Російської Федерації, зробивши ставку на створення повністю підконтрольного форпосту буферної зони Балтійсько-Чорноморського регіону між державами-членами НАТО і Росією.

Росія впевнено здійснює поглинання Білорусі як самостійного суб'єкта міжнародного права і готує підґрунтя, у разі виникнення різких змін в країні (дестабілізації), до її гібридної анексії (на кшталт Криму чи окупації Донбасу).

Вибори президента Білорусі заплановані на 30 серпня цього року і діючий президент Олександр Лукашенко вже оголосив, що подаватиме свою кандидатуру на цих виборах.

8 грудня 2019 року було оголошено підписання документу між Російською Федерацією і Білоруссю „про поглиблену інтеграцію“, але підписання не відбулося, а переговори затягнулися. Путінська Росія в ультимативній формі вимагає від О. Лукашенка передати економічний суверенітет Білорусі до Росії.

Найбільші протести останнього часу в Білорусі (так звані „марші недармоїдів“) проходили з підтримкою Росії, якій вигідна дестабілізація в Білорусі з метою подальшої гібридної окупації країни.

Національно-демократичні політики перебувають під жорстким тиском, адже за останні 20 років режим разом з російською агентурою при владі системно знищував саме національні організації.

Режим О. Лукашенка поєднує в собі риси авторитарного і тоталітарного змісту. Влада силових структур є величезною. Повністю контрольовані судова влада і засоби масової інформації. Тільки російськими телеканалами вільно транслиються на місцевому телебаченні.

За останні місяці режим зробив кілька кроків у напрямку захисту незалежності та власного існування. Переважна більшість білоруських чиновників, як і більша частина офіцерів армії категорично проти анексії країни. Однак, інформаційний простір контролюється Росією, і в разі конфлікту маси будуть дезорієнтовані, особливо на початку цього конфлікту.

Направляючи в країну послом Михайла Бабича – офіцера Федеральної служби безпеки (ФСБ), який керував військовими операціями Росії, в путінському оточенні передбачали негативну реакцію О. Лукашенка. Свій хід Кремль зробив за тиждень до президентських виборів 2010 року, коли Володимир Путін прямо сказав: „Якщо Лукашенко не підпише договір про вступ Білорусі в Митний союз, ми його зносимо“. О. Лукашенко не хотів підписувати, але після цього повідомлення погодився.

Тепер ситуація повторилася. Випроваджуючи М. Бабича з країни, О. Лукашенко також змінив верхівку Ради безпеки, яка співпрацювала з ФСБ, відправив у відставку найодіознішого міністра в країні – Ігоря Шуневича, друга Росії і куратора

мілітарних таборів „руського мира“ в Білорусі.

Варто помітити певну зміну риторики О. Лукашенка з деяким посиленням негативу щодо Російської Федерації. В останні місяці білоруська дипломатія посилила роботу з Китаєм і Казахстаном, зневірившись в можливості підтримки з боку західних партнерів.

США зробили в останні місяці кілька дуже правильних дипломатичних кроків щодо Білорусі. Приліт Джона Болтона і заява Майка Помпео 1 лютого в Мінську стали успіхом. Також відновлені дипломатичні відносини між США і Білоруссю. У даній ситуації діалог з владою Білорусі повинен бути постійним, як і готовність підтримати незалежність Білорусі західним світом.

Москва ніколи не заспокоїться. Явним проявом цього є те, що кожен рік після 2014 року посилюється фінансування російських політичних проєктів в Білорусі, набуваючи масштабів, які можна порівняти з масштабами фінансуванням проросійської політики в Україні.

Після розголошення теми таборів „руського мира“ і особливої ролі в цьому процесі Білоруського Екзархату Російської Православної Церкви, тепер наголос зроблено на активізації роботи генеральних консулів Росії, представників розвідки і ФСБ. Часто такі резиденти очолюють центри економічного співробітництва Білорусі та Росії. Наприклад, дуже активно діє корпорація „Росспівробітництво“, якою керує син російського сенатора Франца Клінцевіча – Андрій Клінцевіч, куратор програми мілітарного виховання „Молода гвардія“. Білоруська влада покищо побоюється йти на конфлікт з цією організацією.

Напрямок, розрахованим на публічну сферу, аналітичну та публіцистичну роботу, керує Семен Уралов також під егідою російських спецслужб. Стало відомо, що структура С. Уралова „Сонар 2050“ отримує з Москви 100 тис. дол. на місяць.

Одночасно не припиняються переговори про „поглиблення інтеграції“. О. Лукашенко хоче максимально заспокоїти ситуацію з Росією напередодні президентських виборів. Водночас, як і в 2010 році, становище досить складне, і Москва має багато аргументів для дестабілізації становища, насамперед в економіці. Фактично, Москва вимагає через економічну „інтеграцію“ повної контролю над білоруською економікою і політикою.

Швидше за все, президентські вибори 2020 року в Білорусі будуть використані Москвою для максимального послаблення позиції О. Лукашенка. Цілком ймовірно прогнозувати дестабілізацію, можливі вбивства політиків і журналістів, провокації тощо. Одним із можливих сценаріїв вважається пряме введення військ Росії в ролі миротворців.

Загалом, можна констатувати наявність штучної гібридної кризи в рядах опозиції – ідейної, кадрової та організаційної. Схожий комплекс заходів став передумовою анексії Криму Москвою.

(Закінчення на стор. 16)

Слідчий у справі МН17 заявляє, що має свідка запуску ракети по літаку

Радіо Свобода

Об'єднана група слідчих, які вивчають обставини катастрофи маляйзійського літака в небі над Донбасом влітку 2014 року, має принаймні одного свідка запуску ракети по „Боїнгу“. Про це заявив голова міжнародної Спільної слідчої групи Фред Вестербеке в інтерв'ю американському телеканалу CBS.

На питання журналіста чи є свідки запуску ракети по літаку рейсу МН17 керівник слідчої групи відповів ствердно, зазначивши, що не назве число таких свідків.

„Я б сказав, що в мене є очевидець. А скільки – я не скажу, скільки“, – сказав Ф. Вестербеке.

Він додав, що не має сумніву в тому, що ракетна

система, яка завдала удару по літаку, належала 53-й бригаді Збройних Сил Росії.

Літак „Боїнг-777“ „Малайзійських авіоліній“, що виконував рейс МН17 із Амстердама (Нідерланди) в Куала-Лумпур (Малайзія), був збитий над зоною російської гібридної агресії на сході України 17 липня 2014 року. Загинули 298 людей – усі, хто був на борту.

За узгодженням із Україною, на території якої сталася трагедія, міжнародне розслідування очолили Нідерланди, громадян яких було найбільше серед загиблих. У міжнародну Спільну слідчу групу (JIT), яка розслідує обставини збиття рейсу МН17, входять представники Нідерландів, Бельгії,

(Закінчення на стор. 3)

АКТУАЛЬНЕ

Вірус паніки охопив Україну

Левко Хмельковський

20 лютого мешканці міста Нові Санжари на Полтавщині, де зареєстровано понад 8,000 мешканців, зранку перекрили дорогу до селища, щоб не пропустити автобуси з людьми, вивезеними з Китаю, де було виявлено масові захворювання від так званого коронавірусу. Їх вирішили розмістити на двотижневий карантин в медичному центрі Національної гвардії „Нові Санжари“.

Про події розповіли численні інформаційні агенції, зокрема BBC. Ще до початку евакуації українців з Китаю панічні настрої охопили населення в інших регіонах, зокрема біля Львова, Тернополя. Люди ніби не чули, що везуть не хворих, а здорових українців, яким загрожує хвороба, що таке організоване вивезення і карантин гарантують безпеку всієї України, що так вчинили інші держави.

Літак з 73 українцями та чужинцями спершу приземлився на летовищі Бориспіль, щоб поповнити пальне, після чого вилетів до Харкова. А вже звідти евакуйованих повезли до Нових Санжар. У селищі вантажівками перекрили дорогу, почали палити шини, закидали камінням автобуси і вибили шиби.

Сталися сутички між поліцією, Національною гвардією та місцевими мешканцями. Голова Національної поліції України Ігор Клименко повідомив, що було затримано 24 місцевих мешканців, у сутичках потерпіли дев'ять правоохоронців.

До селища прибули з Києва представники влади. Заступник Міністра внутрішніх справ Антон Геращенко повідомив: „Декому стане соромно за те, що вони закликали не приймати на Батьківщині своїх співгромадян. Не треба судити весь український народ по безглуздох екзальтованих діяч декількох сотень спровокованих осіб“. А. Геращенко одним з перших зауважив, що ці події не чинять доброї слави Україні у світі, а також свідчать про глибоку освітню кризу в країні.

Страх і протести мають свої причини, кажуть психологи. Соціальний і військовий психолог Олег Покальчук підкреслив, що людям притаманні панічні настрої і страхи. Така поведінка проявлялася після аварії у Чорнобилі, коли жителі інших регіонів боялися переселенців із зони радіаційного враження.

„Це механізм психічної реакції, що виникає внаслідок зовнішнього впливу. А в Україні, як свідчить багато подій, схильність до проявів реактивного психозу розвивається“, – сказав О. Покальчук у коментарі BBC. Люди ще мають низький рівень критичного мислення та поінформованості, не вміють перевіряти інформацію. Місцеві керівники не могли людям чітко пояснити, що відбувається і планується.

У той же час страхи і паніка навколо коронавірусу мають не лише психологічні пояснення. Протести людей проти евакуйованих можуть бути керовані зовні. Події негайно показали російські засоби масової інформації, наголошуючи, що українці „справжні дикуни і варвари, які не пускають додому своїх співгромадян“. Такі пояснення влаштовують деякого і всередині країни з числа тих, хто хоче дестабілізації і підриву авторитету центральної влади.

Озвалися люди у соціальних мережах. Засновник освітньої платформи „Prometheus“ Іван Примаченко вважає, що ситуація у Нових Санжарах яскраво демонструє кризу освіти в Україні: „Час-

тина населення не вірить у вакцинацію, зате вірить в те, що перехворів на кір – отримаєш пожиттєвий імунітет від рака. Варто лікувати українську освіту. Критичне мислення і медіаграмотність, базова біологія і математика, основи держави і права, розвиток емпатії і науковий метод. Ліки давно відомі“.

„Ми маємо мільйони громадян, у яких взагалі немає критичного мислення, і які легко деградує до стану „спалити відьму“, передивившись пару випусків новин. От освіта так освіта“, – пише фінансист Сергій Фурса.

„Огидно і соромно. Не витримало наше населення іспиту на вірус. І на заході, і на сході країни. Емпатія, милосердя, повага до ближнього, взаємна підтримка – це, виходить, не про нас?“, – пише Анатолій Гриценко.

Провідні християнські Церкви України виступили з заявами у зв'язку з поверненням додому громадян України, евакуйованих із ураженого коронавірусом Китаю, яких на місцях намагаються не випустити на медичне спостереження.

„Страх і відчуження підштовхують людей до несприйняття, – мовиться в заяві Православної Церкви України. – Але ми зобов'язані вказати на моральну сторону виклику, з яким зіткнулося наше суспільство. Кожен з нас може і має зрозуміти, як нам ставитися до тих, кого евакуюють з Китаю – так само, як би ми хотіли, щоби поставилися до нас, якщо би ми опинилися на їхньому місці! Отже, нехай страх перед хворобою не затуманює наші розум і совість, нашу людяність! Нехай Господь дасть усім нам, як суспільству, мудрість та витримку, збереже від пошести згубної хвороби та від згубної ненависти й відчуження!“.

Патріарх Української Греко-Католицької Церкви Святослав заявив: „Мені дуже боляче чути про спротив громадян України щодо повернення наших співвітчизників, які опинилися в зоні небезпеки сучасного коронавірусу в Китаї. Така реакція людей є зовсім не християнською. Для того, щоб перебороти страх, бракує відчуття людяності й чесноти християнської любови до ближнього. Не таким небезпечним є коронавірус, як вірус ненависти й зневаги до людини. Якщо коронавірус можна побороти різними медичними засобами, то від вірусу ненависти нас може захистити лише сила любови. Прошу всіх людей, які називають себе християнами, утриматися від усякого виміру ненависти та не чинити перешкод для повернення до своїх домів синів і дочок України“.

Я дозволю собі нагадати події серпня 1970 року, коли епідемія холери охопила південь України, коли люди вмирили у Одесі, Керчі, а влада боялася сказати правду, закликала щодня мити руки з милом, застерігала від „кишкових захворювань“. Тоді теж почалася паніка, але потяги і літаки усе ще везли людей з смертельно небезпечних міст, заробляли гроші самодіяльні перевізники. Коли небезпека стала явною, на 40 днів було закрито вражені міста, але преса й далі мовчала про епідемію. Померлих вже не повернути.

Вірус з Китаю не спричинився до такого лиха саме завдяки завбачливості влади, її увазі до українців за кордоном, рішучому впровадженню карантину. Чи не доцільніше тепер спільно подбати про готовність карантинних служб, про медичну освіту населення, при приборканні недругів, які сіють паніку при найменшій нагоді?

звинувачення чотирьом підозрюваним у справі щодо збиття літака рейсу МН17 в небі над Донбасом у липні 2014 року – трьом громадянам Росії і одному Україні.

Росія, попри дедалі більше число свідчень, продовжує заперечувати свою причетність до збиття літака і заявляє, що оприлюднені наразі матеріали Спільної слідчої групи не містять ніяких твердих доказів.

Слідчі, зі свого боку, підкреслюють, що, публікуючи свої висновки, вони свідомо не оприлюднюють конкретних доказів цих висновків, бо ці докази будуть оголошені вже безпосередньо на судових процесах.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Затримали махінаторів з СБУ

КИЇВ. – 24 лютого у Держвному бюро розслідувань завершили досудове розслідування відносно посадових осіб Служби безпеки України (СБУ), яких підозрюють у вимаганні та одержанні 800 тис. грн. від підприємця, що виконував роботи на замовлення державного підприємства. Працівники СБУ систематично створювали перешкоди суб'єктам господарської діяльності під час процедури підписання актів приймання робіт, чим затягували терміни розрахунків з їх виконавцями. Вони одержали від підприємця загалом 800 тис. грн. неправомірної вигоди за безперешкодне перерахування грошей за виконані роботи. Йдеться про заступника начальника одного з відділів Управління СБУ в Запорізькій області та заступника начальника одного з управлінь Головного управління СБУ в Донецькій та Луганській областях. У разі доведення вини затриманим загрожує позбавлення волі на строк від п'ять до 10 років з конфіскацією майна. („Укрінформ“)

■ Оскаржили примусовий привід Порошенка

КИЇВ. – 24 лютого команда адвокатів п'ятого президента України, провідника партії „Європейська солідарність“ Петра Порошенка заявила, що рішення про його примусовий привід на допит у Державне бюро розслідувань (ДБР), ухвалене Печерським судом Києва, вважає політичним. Адвокати оскаржують це рішення у кількох інстанціях. Першу заяву подано до Служби безпеки України про злочинне втручання в автоматизовану систему розподілу судових справ. Другу заяву подано до Офісу генерального прокурора щодо порушення територіальної підсудності. Ще одну заяву подано до Вищої ради правосуддя і до Апеляційного суду Києва щодо особистої присутності народного депутата України на судовому засіданні. Печерський суд Києва раніше ухвалив рішення про примусовий привід П. Порошенка на допит у ДБР, але не повідомив про засідання, як цього вимагає Кримінальний процесуальний кодекс. П. Порошенко, його адвокат та представники партії неодноразово заявляли, що слідство спеціально призначає допити на ті дні, коли П. Порошенко має бути у від'їзді за кордоном. („Укрінформ“)

■ Вводять в обіг оновлені 200 гривень

КИЇВ. – Національний банк вводить в обіг з 25 лютого оновлену банкноту номіналом 200 грн. Номінальний ряд гривні сягає найбільш оптимального розміру – 12 номіналів. Всього в ньому залишиться шість номіналів монет (10 та 50 копійок, 1, 2, 5 та 10 гривень) та шість номіналів банкнот (20, 50, 100, 200, 500 та 1,000 грн.). Оновлений банкнотно-монетний ряд містить більш надійні та захищені від підробок банкноти, забезпечує зручність готівкових розрахунків та економію коштів для держави. („Укрінформ“)

■ Звільнені полонені отримають допомогу

КИЇВ. – Українці, звільнені з полону на Донбасі, почнуть отримувати допомогу у 100 тис. грн. з наступного тижня. Про це 24 лютого повідомило Міністерство у справах ветеранів, тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб України: „З наступного понеділка люди отримають на свої банківські рахунки по 100 тис. грошової допомоги і ми нарешті закриємо це питання“, – йдеться у повідомленні. 29 грудня 2019 року під час обміну утримуваними особами на підконтрольну Україні територію повернулися 76 бранців. („Укрінформ“)

■ Потяг присвячено кораблеві-героєві

КИЇВ. – У київському метро курсуватиме потяг, присвячений історії тральщика „Черкаси“ та опору його команди під час анексії Криму 2014 року. На стінах вагонів розміщені афіші, що розповідають про цю подію. Як повідомляв Укрінформ, 27 лютого розпочнеться всеукраїнський кінотеатральний прокат фільму „Черкаси“ про морський тральщик, що був забльований російськими військами в бухті озера Донузлав під час анексії Криму, три тижні чинив опір ворогу і став єдиним з дев'яти українських кораблів, що не спустив державний прапор. („Укрінформ“)

Слідчий у справі МН17...

(Закінчення зі стор. 2)

Австралії, Малайзії й Україні.

У травні 2018 року міжнародна Спільна слідча група дійшла до висновку, що літак був збитий ракетою з комплексу „Бук“, що належав російській 53-й зенітній ракетній бригаді ППО, яка базувалася в Курську.

9 березня 2020 судова колегія почне розгляд першої кримінальної справи за підсумками розслідування причин катастрофи літака.

3 лютого прокуратура Нідерландів висунула

АМЕРИКА | СВІТ

■ Уряд застерігає проти коронавірусу

АТЛАНТА, Джорджія. — Федеральні урядовці для публічного здоров'я передбачають, що новий коронавірус може поширитися в США і готуються на потенційну пандемію, хоч вони ще не є певні наскільки поважною буде ця загроза здоров'ю. Нені Месонієр, директор Національного Центру для імунізації та дихальних захворювань при Центрах для контролю хворіб (CDC) в Атланті сказала 25 лютого, що CDC передбачає тривале поширення цього вірусу і закликала підприємства, школи й громади готуватися до потенційного спалаху цієї недуги. Дотепер у США підтверджено 14 місцевих випадків коронавірусу. Це не включає 43-ох американців, котрі повернулися з Китаю після подорожей. Всі особи, які мають підтверджені випадки вірусу, ізолювані й перебувають під пильним спостереженням. Ця стратегія досі є успішною через низьке число випадків. Але якщо це число зросте, тоді треба буде перейти на інші методи, такі як закриття шкіл, заборону масових зібрань та вимогу, щоб працівники працювали з дому. Секретар здоров'я і людських послуг Алекс Азар зазнав критики в Конгресі з питання, чи призначені урядом 2.5 млрд. дол. є достатні для поборювання коронавірусу. („The Wall Street Journal“)

■ Китай видворив двох репортерів

ПЕКИН. — Китайський уряд 19 лютого наказав трьом репортерам газети „Вол Стріт Джорнал“ покинути країну до п'яти днів. Пекін сказав, що це є відплата за „расистсько дискримінаційний“ і „сенсаційний“ заголовок в коментарі колюмніста газети: „Китай є дійсно хворою особою Азії“. Газета повідомила, що цей наказ стосується заступника бюро газети в Пекіні Джаша Чіна й репортера Чао Денга (обидва громадяни США), а також репортера-австралійця Филипа Вена. Китай теж засудив рішення Вашингтону зміцнити правила для китайських засобів масової інформації (ЗМІ) в США. День раніше США визначили п'ять китайських ЗМІ як чужоземні місії, які є частиною зростаючого пекінського „пропагандивного“ апарату. Видворені репортери належать до секції новин газети і не мають нічого спільного з редакційною секцією. Це вперше від 1998 року Китай видворив репортерів. Однак, від 2013 року Китай практично видворив ще дев'ятьох закордонних журналістів, відмовляючи їм акредитації або візи. Згадана редакційна стаття з 9 лютого, яку написав проф. Волтер Мід з Бард Коледжу, скритикувала реакцію китайського уряду на вибух коронавірусу. Він написав, що міський уряд у Вугані, епіцентрі вірусу, є „таємничий і самокорисливий“, а державні заходи проти вірусу не є ефективними. Понад 2,000 осіб вже померли в Китаї від епідемії коронавірусу, а понад 74 тис. є заражені ним. Вірус поширився на понад 20 країн. („AFP“)

■ Німці протестували після стрілянини

ГАНАВ, Німеччина. — Приблизно 10 тис. осіб протестували 23 лютого в центральному німецькому містечку Ганав у пам'ять дев'ятьох емігрантів, котрі були застрелені 19 лютого. 43-літній вбивця відтак застрелив свою маму й себе, але перед тим залишив расистські писання й відео. П'ятеро його жертв були турецькі громадяни. Тисячі осіб також демонстрували 22 лютого. („Associated Press“)

■ Таїландське військо передасть землю

БАНГКОК, Таїландія. — Військо Таїландії погодилося 17 лютого передати контролю 160 тис. гектарів комерційної землі Міністерству фінансів у намаганні зреформувати свою бізнесову діяльність. Це сталося внаслідок трагедії 9 лютого, коли 32-літній сержант-майор Джакрапант Тгома вбив 29 осіб і поранив 57 впродовж 19 годин, після того як він застрелив свого командира під час бізнесової суперечки. Евентуально його застрелила служба безпеки. Головний генерал армії Апірат Конгсомпонг пообіцяв реформувати бізнесову діяльність війська, яка становить майже 1 млрд. багт (32 млн. дол.) річно. Генерал також вибачився за цю трагедію і взяв на себе відповідальність за неї. Він сказав, що командир застреленого обшахрував його фінансово. („Reuters“)

Вшанували пам'ять „Небесної сотні“

Закордонні українські громади приєдналися до вшанування героїв „Небесної сотні“. Про це йдеться у вміщених нижче вістках.

Учасники Панахиди у Пармі, Огайо (зліва): оо. Святослав Дітчук, Михайло Гонтарук, Ігор Касіян, Роман Яцьків, Іван Наконечний, Владика Роберт Москаль, оо. Дмитро Гановський, Михайло Дроздовський, Роман Загурський. (Фото: Олександр Федорчук)

ПАРМА, Огайо

Олександр Федорчук

22 лютого люди поспішали до Українського православного храму св. Володимира. О 6-й год. вечора на все „Українське село“ пролунав тривожний бій дзвонів, який зворушив у пам'яті трагічну подію в столиці України, де шість років тому за наказом злочинного уряду були розстріляні мирні активісти Майдану. Пролілася кров тих, хто мріяв про краще життя й прийшов відстоювати гідність й свободу своєї батьківщини, ціною чого стали понад 100 життів в ім'я вищих ідеалів.

На вшанування героїв „Небесної сотні“, під звуки дзвону, в храмі розпочалася Панахида, ініціатором якої стала Асоціація „Клівленд Майдан“.

Молебень очолив Епископ-емерит Української Католицької Церкви (УКЦ) Роберт Москаль. Владиці співслужили настоятель парафії св. Володимира протоєрей Іван Наконечний, його сотрудник протоєрей Михайло Гонтарук, парох УКЦ Покрови Пресвятої Богородиці в Пармі протоєрей Михайло Дроздовський, настоятель храму св. Трійці Православної Церкви України в Норт Роялтоні, Огайо, протоєрей Роман Загурський, парох УКЦ св. Андрія в Пармі протоєрей Ігор Касіян, помічник пароха Катедрі УКЦ св. Йосафата в Пармі Святослав Дітчук, парох УКЦ свв. Петра й Павла в Клівленді протоєрей Дмитро Гановський та протоєрей УПЦ в США Роман Яцьків.

Панахиду у Сомерсеті, Нью-Джерзі, відслужив митрофорний протоєрей о. Юрій Сівко разом з іншими священиками. (Фото: Левко Хмельковський)

У своїй промові під час Панахиди о. Р. Загурський сказав, що справжній патріот той, хто має любов до ближніх. І прикладом найбільшої любові, для нас є вчинок героїв „Небесної сотні“, які віддали своє життя за кращу долю людства. Коли ворог зазіхнув на наші цінності, на нашу віру, нашу волю, незалежність і соборність, вони, не думаючи про своє життя, протистояли ворогові. Їхній подвиг на завжди закарбований у нашу пам'ять! Але пам'ять повинна бути живою. Ми повинні продовжувати наші благородні християнські початки милосердя, жертвості, молитовної підтримки, навчитися бачити позитив, а не шукати приводів для руйнації нашої єдності.

Після Молебня протоєрей І. Наконечний подякував Владиці Робертові, духовенству, хористам й регентам Маркіянові Комічаку та усім присутнім за те, що долучилися до спільної молитви.

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерзі

Левко Хмельковський

У ротонді Конститорії Української Православної Церкви США 22 лютого було відслужено Панахиду в пам'ять „Небесної сотні“. Головними учасниками події стали учні та вчителі Школи українознавства при Українській православній церкві св. Андрія Первозваного у Савт Бавнд Бруку, Нью-Джерзі. Панахиду відслужив настоятель церкви митрофорний протоєрей о. Юрій Сівко. З ним служили оо. Василь Пасакас, Василь Шак, Юрій Бобко, Святослав

Готь, іподиякон Ярослав Білоган, студенти семінарії Павло Висоцький, Максим Журавський, Андрій Ватрич. Були проголошені прізвиська полеглих.

У ротонді було встановлено експонат у пам'ять полеглих. Діти тримали портрети з життєписами героїв. Апостолами ХХІ ст. назвав їх о. В. Пасакас, який звернувся до присутніх з проповіддю. Жалобний вірш прочитала Аня Гакало. Слово мала директор школи Ярослава Данишук. Пролунала пісня „Пливе кача по Тисині“.

Цього дня в школі увесь день був присвячений Революції Гідності. Діти під керівництвом вчительки Оксани Дякун виготовили паперових ангелів з іменами героїв.

СКУ рішуче засуджує „Дванадцять кроків“

Заява Світового Конгресу Українців видана 18 лютого.

Скандальний текст заяви „Дванадцять кроків для більшої безпеки України та євроатлантичного регіону“, опублікований під час Мюнхенської конференції з питань безпеки, одразу спричинив бурхливе обговорення в Україні та поза її межами, а також викликав справедливую критику з боку українських та міжнародних експертів і політиків.

Даний документ вчергове викривляє реальність та відверто просуває російську позицію, починаючи вже з перших слів – конфлікт „в та навколо України“. Світовий Конгрес Українців (СКУ) знов хотів би нагадати, що саме Росія вторглася в український Крим та східні українські землі. Немає „конфлікту в та навколо України“ – є війна, яку Росія веде проти України.

Одіозний текст „Дванадцять кроків“ має на меті нав'язати глобальній аудиторії бачення „громадянської війни в Україні“ та „внутрішньоукраїнського конфлікту“, створити перешкоди на шляху реалізації євроатлантичних прагнень України та сприяти зняттю санкцій з Росії.

Російська пропагандистська машина знову намагається переконати світ у тому, що Росія не є стороною агресії, – тепер з допомогою політиків, колишніх дипломатів та експертів різного рівня.

Хоча всі пункти документу мають чітку проросійську спрямованість та були підготовлені з повним ігноруванням інтересів України, особливе обурення викликає заява про необхідність діалогу про національну ідентичність України з Росією. Мова, історія, національна ідентичність та пам'ять – основи існування українського народу та української держави – основи, які Російська імперія, Радянський Союз й тепер путінська Росія, – послідовно намагаються знищити впродовж століть.

Документ „Дванадцять кроків“ став ще однією

зухвалою спробою Росії диктувати свої політичні умови, втручатися у внутрішні справи української держави та надалі дестабілізувати ситуацію в Україні та регіоні.

„Дванадцять кроків“ позиціонується як „текст до дискусії“ та „приватна ініціатива групи політиків та експертів“. Однак сам факт обговорення таких одіозних тез на рівні Мюнхенської конференції та поява очільника цієї конференції Вольфганга Ішінгера серед підписантів викликає неабияке занепокоєння – особливо враховуючи той факт, що в офіційному звіті Конференції Україна згадується лише вісім разів.

СКУ рішуче засуджує ключові положення даного документу як спробу зробити поступки країні-агресорові. СКУ вчергове закликає світову спільноту не йти на компроміси країні-агресорові та визнати відповідальність Росії за окупацію Криму та агресію на Донбасі, посиливши санкційний тиск. СКУ наголошує, що шлях до миру та до безпеки в Європі лежить виключно через відновлення територіальної цілісності та суверенітету України, деокупацію Донбасу й Криму Росією та повне відшкодування збитків країною-агресором.

„Антиукраїнський плян „Дванадцять кроків“ – ще один приклад гібридної агресії Росії, чергова спроба нав'язати російську позицію всьому світу. Ми рішуче засуджуємо будь-які намагання відвернути увагу світу від справжнього чинника агресії, розмити відповідальність за заподіяні збитки та піти на компроміси з агресором. Єдино можливий шлях до миру й безпеки в Україні та в регіоні – це повернення українських територій Криму та Донбасу, повне відновлення української контролі над державним кордоном та державний суверенітет по всій території вільної, єдиної та неподільної України. І світова українська спільнота щодня продовжує наполегливо працювати заради цього.

Провід Українського Конгресового Комітету Америки зустрівся з міністром закордонних справ України

УККА

НЮ-ЙОРК. – 19 лютого під час робочої поїздки до штаб-квартири Організації Об'єднаних Націй Міністер Закордонних Справ України Вадим Пристайко зустрівся з членами Крайової Екзекутиви Українського Конгресового Комітету Америки.

Відкриваючи зустріч, Президент УККА Андрій Футей привітав міністра в Нью-Йорку і подякував йому за те, що він завжди бажав зустрітися з провідниками української громади. Відтак А. Футей розказав про проекти праці УККА на 2020 рік, а зокрема він повідомив міністра, що в цьому році УККА відзначатиме 80-річчя свого існування і запросив міністра взяти участь у XXIII Конгресі УККА, який відбудеться в жовтні цього року.

Міністер В. Пристайко подякував УККА за всю роботу та наголосив, що Україна вдячна та надіється на дальшу постійну підтримку української американської громади у зміцненні зв'язків між США та Україною та реалізації ініціатив Президента Володимира Зеленського.

У понад годинному сердечному та відкритому діалозі, під час якого обговорювались різні теми, зокрема поточна війна Росії в Україні, В. Пристайко наголосив, що головним пріоритетом Президента В. Зеленського залишається відновлення територіальної цілісності України мирним шляхом.

Провід УККА підкреснув, що перспективи миру

Члени Крайової Екзекутиви Українського Конгресового Комітету Америки на зустрічі з Міністром Закордонних Справ України Вадимом Пристайком. (Фото: Андрій Добрянський)

можуть бути досягнуті лише в тому випадку, якщо Росія повністю відмовиться від суверенної української території. Зі свого боку, УККА зобов'язаний сприяти зміцненню американсько-українського стратегічного партнерства, співпрацюючи з членами Конгресу для двопартійної підтримки України, посилення санкцій проти Росії та поширення правди про реальну ситуацію в Україні як спосіб боротьби з російською дезінформацією.

Інші питання, які були порушені під час зустрічі, включали програму НАТО „Партнерства розширених можливостей“, статус головного союзника з НАТО (MUNA) для України, майбутнє 75-річчя заснування Організації Об'єднаних Націй, оригінальним співзасновником якої була УРСР, а також гуманітарні потреби надання допомоги в галузі медицини.

АМЕРИКА | СВІТ

■ Ватикан відкриває архіви Папи Пія XII

ВАТИКАН. — Ватиканські чинники повідомили 20 лютого, що понад 150 істориків і дослідників записалися, щоб отримати доступ до архівів Папи Пія XII. Головний бібліотекар Ватикану Кардинал Хосе Толентіно Калака де Мендонча сказав репортерам, що всі дослідники – без уваги на їхню національність, релігію чи ідеологію – мають право звернутися за дозволом вживати Апостольську Бібліотеку Ватикану, яка відкриє архіви 2 березня. „Церква не має причини боятися історії“, – він сказав. Деякі єврейські групи та історики кажуть, що Папа Пій XII в часі свого понтифікату (1939-1958) мовчав під час Голокосту й не зробив досить, щоб рятувати життя жертв. Його оборонці кажуть, що Папа вживав тиху дипломатію і заохочував релігійні інституції переховувати євреїв. Один з найбільших прихильників Пія XII є Папа-емерит Бенедикт XVI, котрий беатифікував його в 2009 році, не зважаючи на протести деяких кіл. Американський Єврейський Комітет позитивно відгукнувся на відкриття цих архівів. Урядовці архівів нагадують, що дослідження цих архівів можуть тягнутися роками, тому що є мільйони сторінок документів з шістьох різних архівів. Нормально папські архіви тримають засекреченими на 70 років, але Ватикан рішив відкрити ці архіви раніше через велике зацікавлення ними. („Associated Press“)

■ Трамп полегшив обмеження на міни

ВАШІНГТОН. — Президент Дональд Трамп полегшив обмеження, накладені Президентом Бараком Обамою на військове використання мін, кажучи, що такі обмеження ставлять американських вояків в „серйозне невідгідне становище“. Рішення Д. Трампа з 31 січня викликало критику прихильників контролі озброєння, котрі кажуть, що ці міни з часом творять небезпеку цивільному населенню. Секретар оборони США Марк Еспер підтримав цю зміну, яка дозволяє військовим командирам на місці вирішувати чи треба застосовувати міни. Хоч Вашингтон не підписав міжнародної угоди з 1997 року, яка забороняє вжиття мін, він дотримується багатьох її положень. („Reuters“)

■ Помер дисидент-номінант на премію Нобеля

ГВЕ, В'єтнам. — Відомий в'єтнамський монах-дисидент Тіш Кванг Док помер 22 лютого в пагоді Ту Гю недалеко міста Гве в центральному В'єтнамі. 91-літній монах перебував практично під домашнім арештом від 2003 року і був номінований кілька разів на Нобелівську премію миру за свої відважні виступи в обороні демократії. У своєму заповіті він просив простого похорону без промов. Тіш Кванг Док був головою забороненої Об'єднаної Буддистської Церкви В'єтнаму і провів більшість свого життя, виступаючи в обороні релігійної свободи та людських прав у комуністичному В'єтнамі. У 1945 році, після проголошення незалежності від Франції, молодий Тіш Кванг Док був свідком виконання смертної кари комуністичним „народним судом“ над його духовним провідником. Впродовж 30 років свого життя він перебував в тюрмі або під домашнім арештом, бо режим звинувачував його в „контрреволюційній діяльності“ і за відмову підкорити свою Церкву під контроль держави. Уряд вимагав, щоб він прилучив свою Церкву, яка була заборонена від ранніх 1980-их років, до офіційної В'єтнамської Буддистської Церкви. В 2001 році він написав „Апель за демократію“, який підтримали понад 300 тис. в'єтнамців різних релігійних переконань. Він також закликав дисидентів з північної і південної частини країни об'єднатися без уваги на їхні культурні відмінності. Про цей апель повідомила Комісія США для міжнародної релігійної свободи (USCIRF). Норвезька Фундація ім. Рафто за людські права відзначила Тіш Кванг Дока в 2006 році за „його особисту відвагу й витривалість впродовж трьох десятиліть мирного спротиву проти комуністичного режиму у В'єтнамі“. USCIRF рекомендувала, щоб Державний департамент США визначив В'єтнам як „країну особливої турботи“, вказуючи на „систематичні, постійні, кричущі порушення релігійної свободи“. Державний департамент не виконав цієї рекомендації. („AFP“)

Чи так погано жити в Україні?

Майже в кожному числі „Свободи“ з'являються вістки про дії або вислови відомих осіб, які нарікають, що їм стало погано жити в Україні, навипередки лають сучасну владу. То Вадим Рабинович кличе їхати на поклін до Москви, то Юрій Бірюков називає українських вояків на Донбасі „виродками“, то Євген Брагар закликає покарати українку, яка протестувала проти показу російського фільму в рейсовому автобусі.

Можна знайти причини такого невдоволення. Наприклад, зрозуміло, чому так зле російським політтехнологам разом з їхніми кремлівськими господарями: витрачено купу грошей, а їм так і не вдалося зробити президентом України свою маріонетку.

Тепер вони розпочали інформаційну кампанію „При помаранчевій владі все погано“. Вони помітили падіння темпів промислового виробництва, але забули уточнити, що воно пов'язане з різким падінням цін на металопродукцію на світовому ринку. Тепер можна згадати, як недобре живеться господарям українських металургійних заводів, які, попри величезні прибутки, вперто не хочуть вкладати гроші в модернізацію виробництва і надійно утримують Україну на першому місці в світі з витрат енергії та ресурсів на виробництво. Мовляв, краще дихати забрудненим повітрям і вічно плазувати перед Росією, обмінюючи свій суверенітет і свободу на дешевий газ. Мовляв, ганьба тим, хто своєю неправильно політичною позицією постійно зриває переговори з росіянами, які готові дружити з Україною лише за умови, що вона віддасть їм газову трубу.

Незадоволений Ринат Ахметов, у якого нова влада відібрала шматок „Криворіжсталі“. Нелегкі часи переживає Нестор Шуфрич, якому довелося переписати полтавські нафтові вежі й заповідні ліси Закарпаття на свою стареньку маму. Замість того, щоб поділитися з людьми секретом, як можна було при старій владі без проблем приватизувати тисячу гектарів мисливських угідь, він гнівно розповідає країні про політичні утиски та помилки нової влади. Не розуміють олігархи, чому при падінні темпів росту виробництва наповнення бюджету виросло майже в півтора рази? Нікому тепер красти з бюджету? Не стало Віктора Януковича і його зграї?

Під впливом таких критиків й простий люд вважає, що краще дати хабара податківцям, ніж чесно сплатити податки. Дехто вважає нового президента відвертим слабачком, бо не може збагнути, що уміння терпіти заради високої мети є проявом великої сили. А президентові не залишається нічого іншого, як щиро вірити, що українці стануть більш мудрими і навчатися відділяти зерно від половини.

Напевно, для цього потрібен якийсь час. А поки він минає, люди починають сприймати за правду новітні побрехеньки тих, хто роками їх обкрадав і тримав за тупе безсловесне бидло. Народ уже встав із колін, але ще не скинув ланцюги. Він вірить, що два тижні перебування в наметі на Майдані – путівка на все життя, що залишилося. Він ще не навчився як слід працювати, але хоче ситого життя, ходить з цигаркою та все чекає, коли в Україні відбудеться диво. Він ніяк не може зрозуміти, що свобода – це безмежні можливості для самоздійснення, а не капризування малої дитини, яка нетерпляче очікує, коли їй дадуть цукерку.

Щоб мати достатнє життя і сильну державу, треба облишити нарікання і братися до праці на кожній ділянці, за яку кожен має відповідати. Національна ідея залишиться лише ідеєю, навіть якщо її проголошувати тричі на день, а самому нічого не робити. Мудрий американський Президент Джон Кеннеді сказав: „Не питай, що твоя країна може зробити для тебе, запитай, що ти можеш зробити для своєї країни!“.

ІСТОРІЯ

Зруйнування церкви свв. Бориса і Гліба

Олександр Толпигін

Кожна подія, яка відбувається з нами у просторі і часі, має точку відліку, від якої починаються якісь конкретні дії. Для мене точкою відліку стала робота Віктора Вечерського „Втрачені об'єкти архітектурної спадщини“, видана у Києві 2002 року і зокрема розділ в ній, що стосується церкви свв. Бориса і Гліба на Подолі.

У переліку пам'яток зазначено:

„Борисоглібська церква з дзвіницею (вул. Борисоглібська 10) збудована 1692 року, добудовувалась протягом XIX ст. Знищена, орієнтовно, 1936 року“.

Ця мурована церква збудована 1692 року коштом полковника київського Григорія Коровки-Вольського на Подолі, недалеко від берега Дніпра, на історичному місці: за переказами тут була в Княжу добу так звана Турова божниця чи мурована „небесі подібна“ церква свв. Бориса і Гліба, зруйнована татарами під час нападу на Київ 1482 року. Церква була тридільною, ймовірно трибанною. До кінця XIX ст. зберігалась баня над навою, увінчана пластичним грушовидним верхом з маківкою. 1802 року до церкви з північного боку прибудовано бічний вівтар, дещо пізніше – триярусну дзвіницю в класицистичних архітектурних формах за проектом, вірогідно, Андрія Меленського. 29 червня 1934 року президія Київської міської ради прийняла закрити (тобто секретну) постанову про знищення церкви й дзвіниці. Їх знесли в 1936 році.

Абсолютно погоджуючись з В. Вечерським в тому пляні, що церква 1692 року виглядала з архітектурної точки зору більш логічною в трибаневому варіанті. Мене в більшій мірі зацікавило наведене вище повідомлення про давню Турову божницю і захоплення її архітектурою давніх киян. Логіка підказувала: якщо божниця називалася Туровою, то вона мала бути такою самою, як в Турові на Прип'яті.

В зв'язку з тим, що розкопки у Києві на місці старої Борисоглібської церкви не проводились, то важливо було дізнатись чи проводились вони в Турові. Але перше ніж відправитись у Туров на пошуки давайте подивимось, що ще відомо про Турову божницю у Києві.

Спочатку звернемося до праці Петра Толочка „Древний Киев“ (Київ, „Наукова думка“, 1983 рік), де зазначено: „Церкви свв. Бориса і Гліба, а також Михайлівська, згадувані літописом під 1146 роком при описі подій пов'язаних з вбивством Ігоря Ольговича. Спочатку літопис повідомляє про віче біля Турової (Борисо-Глібської) божниці, де кияни висунули свої претензії князю Ігорю, а потім про церкву св. Михаїла, куди було покладено тіло вбитого князя“.

І далі: „В історичній літературі давно вже була висловлена думка, що церква св. Михаїла була побудована новгородськими купцями на території їхньої торгівельної колонії, що розташовувалась в безпосередній близькості від ринкової площі Подолу. Думка про приналежність руїн давньоруської будівлі на вул. Волошській, 20, Новгородської божниці отримала підтвердження. Появу

Борисоглібська церква в Києві до зруйнування у 1936 році. (Фото: Вікіпедія)

третього кам'яного храму Подолу XII ст. Турової божниці, мабуть, належить пов'язувати з діяльністю купців Турової землі, двір яких також міг знаходитись поблизу Подільського торговища“.

В пошуках хоч якоїсь вісточки про кам'яну церкву в Турові спочатку я скористався інтернетом. Перше, на що я натрапив, це фотографії музеєфікованих фундаментів церкви, але чіткої аналізи будівництва в тому матеріалі не було.

Першою цікавою знахідкою була стаття історика з Білорусі Сергія Заневського під назвою „О чем молчат голосники Коложи?“ від 21 січня 2010 року, присвячена будівельній діяльності давньоруського архітекта з Волині Петра Милонєга, ім'я якого було добре мені відомо по київським і чернігівським пам'яткам.

Ось деякі цитати з цієї статті: „Рідко яке місто епохи раннього середньовіччя могло дозволити собі кам'яне будівництво, це було привілеєм лише самих багатих з них. Тому приїзд у 1180 році в Городню будівельних справ майстра Петра Милонєга, що вже встиг прославити себе за шість років до того в Луцьку і Турові, стало значною подією“.

Відомо також, що у 1184 році П. Милонєг почав будівництво відомої нам і сьогодні церкви свв. Бориса і Гліба в Гродно. Згідно з наведеними вище датами впливає, що церква в Турові була споруджена приблизно у 1174 році.

Виходить непорозуміння – церква свв. Бориса і Гліба у Києві, для взірця якої взято церкву в Турові, згадується в літописі під 1146 роком, тобто на 28 років раніше, ніж взірєць.

Відповіддю на це питання може бути лише те, що набагато раніше за церкву П. Милонєга в Турові вже існувала кам'яна церква, але вона, скоріше за все, з якихось причин зруйнувалась і тому було замовлено будівництво нового храму. Існування паралельно двох кам'яних храмів в такому невеличкому місті, як Туров, в той час коли в значно більших містах кам'яне будівництво не велося, нам здається сумнівним.

В подальших пошуках відомостей про храм в Турові ми звернулись до такого фундаментального видання з археології як „Древняя Русь. Город,

(Закінчення на стор. 17)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактор: Левко Хмельковський

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail advertising@ukrweekly.com
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com
Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або його видавця.	

В пам'ять про Героїв Небесної Сотні: надихаюча звитяга

Світовий Конгрес Українців 20 лютого видав це повідомлення для преси.

20 лютого 2020 року українці всього світу об'єднуються у вшануванні пам'яті мирних неозброєних протестувальників, яких ми пам'ятаємо як Героїв Небесної Сотні, котрі були жорстоко розстріляні в центрі Києва, захищаючи свободу, гідність та європейські прагнення українського народу.

Трагічні події на Майдані Незалежності шість років тому, 18-20 лютого, започаткували нову еру в історії незалежної України, яка була змушена знову захищати свій суверенітет, демократію та територіальну цілісність від іноземного агресора. Не змігши підкорити український народ, Російська Федерація незаконно окупувала Кримський півострів і місто Севастополь та вторглась у Донецьку та Луганську області на сході України.

Сьогодні український народ продовжує йти шляхом реформ і євроатлантичної інтеграції та надалі відданий тим принципам і цінностям, за які Герої Небесної Сотні заплатили своїми життями в ті вирішальні дні лютого.

Світовий Конгрес Українців та 20-мільйонна українська діаспора, яку він представляє, вшановують пам'ять Героїв Небесної Сотні та вимагають притягнути до відповідальності винних у цьому злочині.

Послідовно обстоюючи ці вимоги у зверненнях та зустрічах з представниками українських та міжнародних інституцій, ми закликаємо світову спільноту визнати Революцію Гідності – один із ключових моментів українського державотворення та виразник національної ідеї свободи – історичною подією та не піддаватися провокаціям російської дезінформації, спрямованим на її дискредитацію.

В пам'ять Героїв Небесної Сотні, Київ. (Фото: СКУ)

В ті буремні й криваві дні 2014 року Україна довела, що варто відважно відстоювати свою гідність та свободу. І сьогодні, щодня протидіючи гібридній агресії Російської Федерації, український народ продовжує захищати цінності, за які віддали свої життя Герої Небесної Сотні, – гідність, демократію, рівність та верховенство права.

„Нехай же посвята Героїв Небесної Сотні, усіх

Героїв Революції Гідності та відважних захисників України буде постійним нагадуванням про крихкість миру, прав людини, верховенства закону та безпеки, – заявив Президент СКУ Павло Грод. – Їхня віра та впевненість у невід'ємному праві українського народу на гідне і вільне життя продовжують надихати кожного з нас працювати до остаточної перемоги”.

День Героїв Небесної Сотні

Конгрес Українців Канади 20 лютого оприлюднив цю заяву.

20-го лютого Україна вшановує День пам'яті Героїв Небесної Сотні.

Восени 2013 року, український народ піднявся в протесті проти авторитарного, корумпованого режиму Віктора Януковича. Під час Революції Гідності народ України вийшов на вулиці та майдани захищаючи свої невід'ємні права. Вони вимагали верховенство права та демократії. Вони

вимагали щоб влада ставилась до них з гідністю, яка заслуговує кожна людина. Режим відповів насильством.

18-20 лютого 2014 року, режим В. Януковича відкрив вогонь проти власного народу. Більш ніж 100 людей – Небесна Сотня – було вбито на Майдані в Києві. Небесна Сотня віддала свої життя захищаючи право українського народу на свободу та справедливість. Небесна Сотня – вічний приклад нам всім хоробрості та патріотизму. Їхній подвиг ніколи не буде забутий. Герої не вмирають. Вічна Пам'ять.

Сьогодні, шість років після перемоги Революції Гідності, народ України змушений захищати свою державу від зовнішнього ворога. Росія окупує суверенну українську територію в Криму та веде жорстоку війну проти України в Донецькій та Луганській областях. З рішучістю та єдністю, український народ хоробро захищає свою державу.

Вшановуючи пам'ять Героїв Небесної Сотні, ми віддаємо шану тисячам українців які загинули або були поранені захищаючи Україну від російської агресії. Ми впевнені в перемозі українського народу в їхній праведній боротьбі, тому що правда завжди перемагає зло й свобода завжди перемагає тиранію.

Слава Україні! Героям Слава!

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

„Літопис УПА“ в нових реаліях

Видавництво „Літопис УПА“ заснували в 1973 році у Канаді колишні вояки УПА та члени збройного підпілля ОУН, які за дорученням Проводу ОУН та Головної Команди УПА зі зброєю в руках пробілися на Захід, у вільний світ, донісши до широкого міжнародного загалу правду про героїчну боротьбу українського народу проти нацистського та більшовицького тоталітарних режимів.

Від 1992 року видавництво активно діяло в Україні, спочатку як спільне підприємство „Літопис УПА“, а відтак як Товариство з обмеженою відповідальністю, перебравши на себе основну роль у підготовці та виданні збірників документів, спогадів й досліджень про УПА та збройне підпілля ОУН.

Видавництво у тісній співпраці з Об'єднанням колишніх вояків УПА США і Канади, Товариством колишніх вояків УПА в Канаді, Товариством вояків УПА ім. генерала-хорунжого Романа Шухевича (Тараса Чупринки) в США, Братством колишніх

вояків УПА ім. св. Юрія Переможця в Європі, Станицею вояків УПА в Австралії займалося друком документів, спогадів і матеріалів про УПА та український визвольний рух загалом, що, очевидно, суттєво вплинуло на визнання їх Верховною Радою України.

У чотирьох серіях „Літопису УПА“ видано 131 книгу та ряд окремих видань. Такі поважні результати були б неможливі без фінансової підтримки української громади за кордоном, адже кожен том виходить завдяки фундаторам, меценатам та поодиноким жертводавцям.

У 2017 році більшістю членів Видавничого комітету „Літопису УПА“ було ухвалено рішення про повне перенесення діяльності видавництва до України.

25 січня 2020 року у Львові відбулася спільна нарада колишніх членів Видавничого комітету, істориків та прихильників організації. Учасники наради одностайно ствердили необхідність продовження діяльності „Літопису УПА“. Було обрано нову редакційну раду та головного редактора, яким став завідувач відділу новітньої історії Інституту українознавства ім. Івана Крип'якевича Національної Академії Наук України Михайло Романюк.

До складу редакційної ради увійшли історики, правники, громадсько-політичні діячі, а також

частина колишніх членів Видавничого комітету „Літопису УПА“ в Канаді, які вважають за доцільне розвивати видавництво в Україні. Поряд з редакційною радою обрано нову адміністрацію, визначено її представників на терени США (Зеня Брожина) та Канади (Роман Кулик). Головою Видавництва є Почесний голова Головної Управи Товариства Вояків УПА в США Богдан Ковалик.

На нараді поряд було обговорено видавничі плани на найближчий час. На 2020 рік передбачено видання тому про Станіславівську округу ОУН, дослідження про фотографію і фотографів в УПА, спогадів Лева Футали („Лагідного“), спогадів Ярослава Кіцюка („Щербатого“), Романа Глушка („Грізного“), Михайла Ковальчина („Бурого“). На дальшу перспективу заплановано видання окремих томів про десантні групи ОУН та УПА, легендарні боївки радянських репресивних органів та інше.

Редакційна рада та адміністрація „Літопису УПА“ у Львові звертаються до всіх небайдужих активно долучатися до розбудови видавництва в Україні, поширення інформації про УПА та український визвольний рух загалом, розкриття цієї героїчної сторінки в історії нашого народу. Видавництво звертається до істориків, дослідників тематики українського визвольного руху 1940-1950-их років із пропозицією до співпраці у підготовці та виданні книг з історії ОУН та УПА.

Редакційна рада „Літопису УПА“,
Львів

Виправлення помилки

У „Свободі“ 21 лютого помилково подано заголовок листа Миколи Цуканова „Конкурс став всеукраїнським“ до листа Анатолія Сазанського „Шукаємо слід Михайла Павленка“. Має бути навпаки.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Благодійний концерт „Шпилястих кобзарів” відбувся в Брукліні

Мирослава Роздольська

БРУКЛІН, Нью-Йорк. – 15 лютого, в Школі українознавства „Нова хвиля”, з великим успіхом відбувся концерт „Шпилястих кобзарів”. Шкільна аудиторія заледве вмістила понад 300 глядачів, бажаючих послухати талановитих бандуристів з України.

Господарі святкової імпрези – батьки, вчителі, учні – гарно прибрали залу, поширили рекламу, продали майже третину квитків ще до концерту, приготували солодкий стіл. Старшоклясники у вишиванках вітали гостей на дверях, збирали пожертви. Спонзорські витрати за оренду залу взяло на себе Всеамериканське

громадське об'єднання „Нова українська хвиля”.

У турі благодійних концертів в Америці на підтримку поранених українських воїнів, організованих фондом „Rivied Soldiers Ukraine”, який очолює Ірина Вашук-Дісіпю, це був не перший концерт і скрізь були переповнені залі.

Молоді музиканти, випускники Стрітвільського педагогічного коледжу кобзарського мистецтва, які минулого року взяли участь у конкурсі „Голос країни”, щоб розповісти про цей єдиний в Україні заклад кобзарського мистецтва і врятувати його від закриття, своїм прикладом підтверджують, гасло: „Бандура – це

Учасники концерту „Шпилястих кобзарів”. (Фото: Мирослава Роздольська)

Гурт „Шпилясті кобзарі” виступає в Брукліні.

круто”. Разом з ними підхоплюють гасло сотні тисяч їхніх шанувальників. Відомі українські пісні, в тому числі і народні у їхньому виконанні під акомпаньямент бандури та старосвітських національних інструментів ліри, кобзи, торбану стають сучасними творами. Захоплені глядачі, серед яких багато молоді, підспівують та довгими оплесками дякують за кожний музичний твір.

Після першої частини концерту присутні стоячи вітали оплесками воїна Анатолія Сенища, який уже два місяці на реабілітації. У шпиталі „Hospital for Special Surgery” американські лікарі врятували йому ногу, яку в Україні збирались ампутувати.

Понад 17 тис. дол. зібрано того вечора у Брукліні. Ярослав Криво-

нюк, який придбав вишиванку на аукціоні за 400 дол., щоб передати ці гроші на реабілітацію воїнів, сказав, що захисники України, жертвують значно більшим, ніж наші жертви – своїм життям, здоров'ям, то ж заслуговують на підтримку громади.

Учні Школи українознавства „Нова хвиля” також старались долучитися до важливої всеукраїнської справи і були вдячні кожному, хто жертвував гроші за солодким столом. Отримані 652 дол. вони з приємністю передали до спільної збірки.

Вихованці школи мали також привілей виконати разом з професійними музикантами одну з улюблених пісень, вивчених на лекціях музики з учителькою Ольгою Обертос – „Срібно-білий сніг”.

Пластове свято провели у Станиці Філядельфії

Ірена Пелех-Зварич

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Пластова Станиця у Філядельфії 11 січня урочисто відзначила своє 70-ліття і рівночасно провела традиційну Свічку з святковою просфорою в Українському Освітньо-Культурному Центрі. У святі взяли участь понад 200 пластунів, батьків та запрошених гостей.

Були почесні гості Архiepіскоп Філядельфії та Митрополит Української Католицької Церкви в Америці Борис Гудзяк, парох і ректор Української католицької катедрі Непорочного Зачаття о. Роман Пітула, диякон Володимир Радко, представник Крайової Пластової Старшини Андрій Зварич, представник

Головної Пластової Булави Софійка Захарчук, голова Українського Освітньо-Культурного Центру Наталка Фірко, голова Управи Української Федеральної Кооперативи „Самопоміч” у Філядельфії Роман Петик, голова Осередку Спільки Української Молоді у Філядельфії Мирон Солтис та деякі колишні станичні.

Свято розпочалося входом на головну залу юнацтва і новацтва, які тримали „звізду” і колядували „Бог ся раждає”. Ведуча та головна організаторка свята Зеня Брожина відкрила свято, привітала почесних гостей, пластунів, приятелів Пласту та батьків, розповіла про Пластову Свічку, котра є пластовою тради-

Пластуни-колядники урочисто входять на головну залу. (Фото: Микола Зварич)

Почесні гості (зліва): Нуся Погорило, Андрій Зварич, Софійка Захарчук, Зеня Брожина, Архiepіскоп-Митрополит Борис Гудзяк.

цією і відзначається кожного року. З. Брожина також розповіла про символіку святкового стола, який включає традиційні елементи Свят-Вечора: ікону, пшеницю, колач. Святковий стіл приготував пластовий курінь „Спартанки”.

Почесні гості та представники уладів запалили свічки при святковому столі. Першу свічку засвітила С. Захарчук в імені Головної Пластової Булави за добро пластунів у всіх країнах світу, А. Зварич від Крайової Пластової Старшини засвітив свічку за солідарність між станицями в США, станична Філядельфії Нуся Погорило засвітила свічку на знак глибокої пошани до всіх подруг і друзів, які 70 років тому дали почин філядельфійській станиці і до тих, хто упродовж цих років її зберегли для добра української молоді.

Владика Борис запалив свічку за душі загиблих пасажирів які невинно загинули у трагічному вибуху українського літака в Ірані. Представники пластових уладів запалили свічки за свої особливі наміри. Відтак засвічено свічки при столах як символ духовного єднання з пластунами в цілому світі. Владика Борис провів молитву і освятив просфору, яка була роздана всім. Також Владика промовив слово.

Підчас обіду-просфори присутні прослухали привіти з нагоди 70-ліття станиці від Головної Пластової Булави, Крайової Пластової Старшини, СУМ, Українського Освітньо-Культурного Центру та Української Федеральної Креативної Кооперативи „Самопоміч” у Філядельфії.

(Закінчення на стор. 17)

В Українській Католицькій Церкві обговорюють, як залучити молодь у XXI ст.

Марко Темницький

ВАШІНГТОН. – „Як нещодавно обраний Архiepіскоп-Митрополит Української Католицької Церкви у США, що ви хочете зробити?” Саме таке питання було поставлено новопризначеному Архiepіскопові-Митрополитові Борисові Гудзякові коли він зустрівся з Синодом Єпископів у 2019 році. Група з 52 осіб з нетерпінням очікувала реакцію новопризначеного ієрарха, який задумався над цим питанням і після короткої павзи відповів: „Я хочу слухати”.

У вересні цього року Синод Українських Греко-Католицьких Єпископів збирається для обговорення майбутнього Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ). Під час цього зібрання вони запропонують 10-річний пастирський план щодо вирішення поточних потреб Церкви та вирішення питань, з якими стикається Церква у XXI ст.

Наразі великим викликом, якому має протистояти Церква, є недостатня кількість молодих людей, які регулярно відвідують храм у неділю. Для розв'язання цього питання Архiepіскоп Борис створив неформальну робочу групу, що складається з духовенства та мирян, щоб обговорити сучасний стан справ Церкви. У наступні місяці ці особи нададуть низку рекомендацій для цієї 10-річної стратегії.

10 лютого у Семінарії Св. Йосафата у Вашингтоні відбулась зустріч, на якій були присутні Архiepіскоп Борис, інші єпископи з пастирської групи планування УГКЦ, священники, та семінаристи, разом з 11 молодими людьми зі столичного регіону. Під час зустрічі молоді люди висловили свою стурбованість щодо проблем Церкви та запропонували ідеї стосовно вирішення цих питань.

„Основним фактором, який заважає мені регулярно відвідувати літургію є виголошення проповіді”, – поділився один молодий парафіянин. „Якщо [священник чи єпископ], котрий веде проповідь, не в змозі встановити контакт з парафіянами,

Під час дискусії з молоддю про стан Української Греко-Католицької Церкви у Семінарії св. Йосафата у Вашингтоні. (Фото: о. Роберт Гиченс)

якщо він не в змозі передати своє повідомлення людям, це відштовхує людей від відвідування літургії”.

„Сучасні технології також відволікають”, – додав інший учасник дискусії. „Молоді люди постійно в соціальних мережах, де ці сайти забезпечують миттєве задоволення. Певним чином це зробило їхні стосунки з Богом трохи більш егоїстичними. Люди більше не ходять до церкви заради відвідування храму, а тому, що хочуть чогось із неї. Вони можуть запитати „якщо я їду до церкви, навіщо це мені?” Вони відчують, що їх час дорогий. Якщо вони не побачать цінності у відвідуванні літургії, вигоди, тоді вони не підуть. Вони скоріше використають цей час, роблячи щось інше”.

„На мою думку, найважливіше питання полягає в тому, що літургії недостатньо”, – поділився тре-

тій. „Мета відвідування літургії – встановити стосунки з Ісусом Христом, але багато парафіян можуть не зрозуміти цей момент”.

Присутні священнослужителі взяли до уваги думки цих молодих людей, і вони також висловили свою стурбованість.

Один єпископ, який приїхав з Аргентини, поділився своїми труднощами у дотриманні традицій УГКЦ. У Сполучених Штатах та Канаді парафії легко доступні завдяки великим групам української діаспори, яка розташована по усій Північній Америці. Наприклад, відстань між храмом УКЦ св. Івана Хрестителя у Випані, Нью-Джерзі, та храмом УКЦ св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Нью-Джерзі, становить 19 миль. Парафії в Аргентині, однак,

(Закінчення на стор. 15)

LONG TERM ANNUITIES

**4.00%*
9 YEAR**

**3.75%*
7 YEAR**

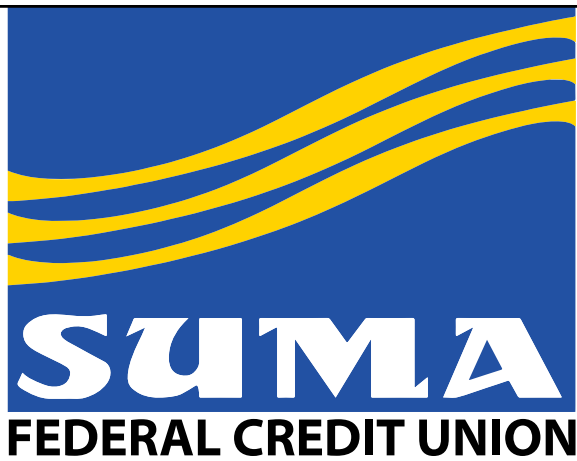
**3.25%*
5 YEAR**

CALL US TODAY!

888-538-2833

*FIRST YEAR RATE
ALL ANNUITY RATES
SUBJECT TO CHANGE
NOT AVAILABLE
IN ALL STATES

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054 • WWW.UNAINC.ORG

Like us on
Facebook

Ваше омріяне житло може стати реальністю

з низьковідсотковою іпотекою від Кредитівки СУМА

Низькі оплати за аплікації

5/5 зі змінною ставкою

3.00%
APR*

30 річний незмінний відсоток

3.75%
APR*

Кредитівка СУМА є банківська установа, яка надає повний спектр фінансових послуг та обслугує наших членів вже понад 50 років

* The annual percentage rate (APR) is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APRs are as low as the rates advertised above. The APR shown here is based on the interest rates and points only and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay. Rates are for qualified borrowers who meet certain criteria. Rates and terms are subject to change without notice. 10% down for first time home-buyer, otherwise 20% down. Membership requirements apply. Other rates and terms are available. Contact the credit union for full loan details.

SUMAFCU NMLS# 527694

Наші філії зручно розташовані для ваших послуг

Main Office

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch

Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch

Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch

Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch

Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Visit us online at www.sumafcu.org

ПОДОРОЖІ

Скляний міст і нові дороги

Левко Хмельковський

Наприкінці жовтня я відвідав Україну і тепер пропоную читачам „Свободи“ деякі дорожні нотатки. У Києві я пішов на новий пішохідно-велосипедний міст, який височіє від Володимирської гірки до Арки дружби народів, встановленої на спомин про Переяславську раду. Тепер новий міст належить до найбільш відвідуваних місць столиці. Він поєднав два пагорби над Дніпром і тепер можна йти, не спускаючись до Хрещатого яру, який лежить унизу й закінчується пам'ятником на честь дарування місту Магдебурзького права.

Про те, як подолати провалля вели мову понад 100 років тому, але бракувало техніки та й грошей. Тепер заможна столиця, вочевидь, може дозволити собі таку обнову. У пізніші часи кілька разів порушували думку про будову мосту, але далі креслень справа не йшла. В травні 2013 року схвалили проєкт будівництва швейцарської компанії, але Київ охопили революційні події і знову про міст стало тихо. Наприкінці 2018 року почали будувати міст й 25 травня цього року міст відкрив посаджик Києва Віталій Кличко.

Я йшов до мосту від Володимирської гірки, охоче вказуючи перехожим шлях до мосту, який був унизу перед нами, але чомусь багато хто вважав, що то має бути міст через Дніпро.

Споруда вражала своєю стрункою красою. Звести її було нелегко ще й тому, що довелося обмежити рух авт, а для безпеки підземної залізниці деякі роботи виконували виключно в нічний час, коли не ходять потяги в підземці.

Довжина мосту складає 212 метрів, основа його складається з конструкції вагою 460 тонн. Міст вигнутий, тому з нього краще оглядати краєвиди Києва і його Лівобережжя. Над зведенням мосту працювали понад 100 будівельників та фахівців, що виготовляли необхідні матеріали. Багато чуток викликало славнозвісне скло, також українське. Коли в одній з панелей виявили тріщину, багатьом заманулося постояти на скляних плитах. У кого слабкі нерви і острах перед висотою, тому краще не робити такі спроби. Скляні панелі покриті захисними плитами, тож тріщина була саме на такій захисній панелі. Міст збудовано переважно з українських матеріалів, лише з Німеччини були привезені певні деталі кріплення. При будові виконано значні роботи з укріплення схилів Володимирської гірки та схилів поряд із Аркою дружби народів.

Кияни полюбили новий міст. Сюди приходять численні гості міста. Щоправда, коли я запитав про пам'ятник унизу, то пояснення не почув. А це ж найдавніший пам'ятник Києва. Його поставили на честь повернення місту в 1802 році Магдебурзького права на самоуправління, яке воно вперше дістало ще у XV ст. Кияни зібрали гроші на будівництво каплиці й пам'ятника з фонтаном. Автор пам'ятника – відомий київський архітектор Андрій Меленський. Цегляний павільйон над дже-

Новий пішохідно-велосипедний міст у Києві. (Фото: Левко Хмельковський)

релом було освячено 15 серпня 1802 року.

Міст закінчився біля Арки дружби народів – скульптурної композиції на честь 60-річчя створення СРСР, відкритої 1982 року. Під височенною дугою два робітники – росіянин й українець підняли стрічку з радянським орденом „Дружби народів“. Далі стоять Богдан Хмельницький і московський посол боярин Василь Бутурлін. Я теж запитував у людей про цей велетенський пам'ятник і старші віком говорили про Переяславську раду. Молодші мовчали. 24 листопада 2018 року на арці Дружби народів українські художники та правозахисники зробили чорну „Тріщину дружби“. Тепер пам'ятник став більше відповідати взаєминам між Росією та Україною. Колись тут були виноградники Михайлівського Золотоверхого монастиря. Москва знищила монастир, не стало й виноградників.

Під час попередньої минулого року подорожі Україною мені запам'ятався важкий шлях від лотовища „Бориспіль“ до Черкас й далі на південь, весь у глибоченних дірах, крізь які водії якимось переводили свої скрипучі авта. Тепер авта не стали новішими, а шлях докорінно змінився. Варто сказати, що 150 кілометрів водій малого автобусика-таксівки подолав за дві години – це був рекорд для усіх минулих часів.

Автодорогу Н-08 Бориспіль-Дніпро-Запоріжжя-Маріуполь ще будують, але це будівництво разюче відрізняється від попередніх спроб прокласти цей шлях. Будівельники повністю зняли верхній шар дороги, влаштували основу з щебенево-піщаної суміші, укріпленої цементом. Укладено верству пористого крупнозернистого асфальтобетону товщиною 10 сантиметрів. Обіч асфальту вкрито бетонні обмежувачі. На час будови встановлено реверсний рух – світлофори по черзі перепускають

авта в обох напрямках. На будівельних машинах я побачив написи латинкою „Автострада“ й поцікавився походженням компанії-підприємця. Мені сказали, що будують турки.

Та ні! „Автострада“ – українська компанія, засновником і власником якої став Максим Шкіль зі Львова. Він народився 19 серпня 1983 року, закінчив Національний університет „Львівська політехніка“ і Львівський національний університет ім. Івана Франка. Раніше працював вантажником та експедитором на заводі мінеральних вод. У 2016 році разом з німецьким партнером Вальтером Цахарієм заснував спільне українсько-німецьке підприємство „Автострада“, яке спеціалізується на будівництві та капітальному ремонті доріг. За основу роботи компанії взяті європейські стандарти якості та сучасні технології дорожнього будівництва. Компанія має власні мобільні асфальтобетонні заводи та технічне оснащення від провідних світових виробників.

Мене зворушили не тільки висока якість нового шляху, а й вік будівничого М. Шкіля. Як добре, що до оновлення України узалися молоді люди! Також у проводі держави. Для них Арка дружби народів стала вже лише обеліском з минулого, а не символом тоталітарного режиму, котрий дружбу народів замінив імперською зверхністю „старшого брата“ і переслідування усіх „менших братів“.

У Черкасах теж докорінно оновлено головну вулицю – бульвар Тараса Шевченка і одну з провідних магістралей – вулицю Сумгайтську.

Усе ж одна з пережитих подій залишила сумний спомин. Ідучи повз філярмонію, я побачив афішу про виступ співака циганського походження Петра Чорного, який саме мав початися. Мені замануло-

(Закінчення на стор. 17)

Пам'ятник Магдебурзького права в Києві (Фото: Сергій Клименко)

Українська компанія „Автострада“ будує шлях з Києва до Черкас. (Фото: Левко Хмельковський)

ВІСТІ З УКРАЇНИ

Кіпіані представив книгу про Василя Стуса

Відомий журналіст, публіцист, історик Вахтанг Кіпіані виступає в актовій залі Бережанського агротехнічного інституту. (Фото: Тетяна Будар)

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 3 лютого в Бережанах побував Вахтанг Кіпіані – відомий журналіст, публіцист, історик, головний редактор Інтернет-видання „Історична правда“, викладач

магістерської програми з журналістики Українського Католицького Університету у Львові та у Національному університеті „Києво-Могилянська академія“, засновник Музею-архіву преси.

В актовій залі Бережанського агротехнічного інституту відбулась презентація книги В. Кіпіані „Справа Василя Стуса. Збірка документів з архіву колишнього КДБ УРСР“.

Гостя представив директор інституту, проф. Мирон Жибак. У заході взяли участь учасники війни на сході України, письменники, громадські діячі, викладачі, студенти, працівники музеїв, шкіл, бібліотек, організацій, громадськості міста.

Видання подає архівні документи з гучної судової справи, найцікавіші та маловідомі факти з життя, ув'язнення та загибелі одного з найбільш визначних поетів ХХ ст. Василя Стуса. Основою книги стала шеститомна кримінальна справа, що зберігається у Державному архіві Служби безпеки України. Книга розповідає про життя В. Стуса між арештом і смертю – п'ять років життя талановитої незламної людини.

Автор відповідав на численні запитання присутніх, зокрема щодо судової справи з політиком Віктором Медведчуком, який колись був адвокатом В. Стуса. Після виходу книжки В. Кіпіані, В. Медведчук подав позов про захист чести, гідності та ділової репутації, спростування недостовірної інформації та заборону розповсюдження книги на автора та видавництво, оскільки вважає фрагменти книги недостовірними. Нині справа у Дарницькому суді Києва.

Минуло 20 років з дня смерті Лупиноса

Ольга Лупиніс з сином Миколою в Національному музеї історії України на відкритті виставки „Анатолій Лупиніс: життя триває, точиться війна“. (Фото: Георгій Лук'ячук)

Георгій Лук'ячук

КИЇВ. – Минуло 20 років з дня смерті Анатолія Лупиноса – українського дисидента-політв'язня, громадського й політичного діяча, який помер у Києві 5 лютого 2000 року на 63-му році життя. Побратими і родина відвідали могилу А. Лупиноса на Байковому цвинтарі столиці. У Національному музеї історії України відкрили виставку „Анатолій Лупиніс: життя триває, точиться війна“ та влаштували вечір пам'яті у Спілці письменників України.

А. Лупиніс народився 1937 року на Донеччині, опісля переїхав із батьками до Черкаської області, де закінчив школу із золотою медаллю. А всю решту життя перебував у вирі дисидентського руху, громадської і політичної діяльності. Через свої націоналістичні погляди неодноразово потрапляв у в'язниці, табори та каральні психічні установи.

Вперше був ув'язнений 1956 року за організацію студентських виступів проти радянської окупації Угорщини. За рік перебування в таборі „Дубравлаг“ став головою страйкового комітету та організував бунт, за що отримав ще 10 років неволі у Володимирському центральній і спецтаборі особливого режиму. Вийшов з ув'язнення у 1967 році на милицях. 22 травня 1971 року виступив біля пам'ятника Тарасові Шевченкові і знову був арештований. Звільнили у 1983 році. У 1990 році став ініціатором і головою Української міжпартійної асамблеї, яка стала партією „Українська Національна Асамблея-Українська Націоналістична Самооборона“.

Свій день народження 21 липня 1991 року А. Лупиніс зустрів у Лук'янівському слідчому ізоляторі за організацію протесту проти підписання союзного договору. Був звільнений після проголошення незалежності України.

На музейній виставці вдова Ольга Лупиніс згадувала чоловіка з особливою любов'ю. Вона виховала двох синів Анатолія – Івана й Миколу, які зараз захищають Україну на сході.

Ми випрягли волів, перевернули плуга,
Сідлаємо коней та гостримо списи.
Відкинули жалі, згадали всі наруги,
Прости нас, Господи, помилуй і спаси.
На скресі двох світів стаємо до двобою,
На скресі двох епох гряде шляхетний світ.
Віч-на-віч Нація з безликою юрбою.
Навколо ворогів – суцільний живопліт.
Волога цвіль Европ лоскоче наші ніздрі,
Спекотних Азій тлін судомить рамена.
Чекає бій. Все інше буде... після.
Життя триває. Точиться війна.

Анатолій Лупиніс, 1990 рік.

Видали книгу українського мореплавця

Під час презентації книги в прес-центрі „Главком“ (зліва): Антон Санченко, Сергій Гайдук, Сергій Шумський, Олександр Чудновець. (Фото: Георгій Лук'ячук)

Георгій Лук'ячук

КИЇВ. – 12 грудня 2019 року в прес-центрі „Главком“ відбулася презентація книги „Путівні нотатки Юрія Лисянського“.

Ю. Лисянський – українець, нащадок козацького роду – став першою у Російській імперії людиною, яка здійснила навколосвітню подорож.

Гостями в прес-центрі були Антон Санченко – моряк, перекладач, упорядник перевидання книжки Ю. Лисянського „Навколосвітня подорож на шлюпі „Нева“, член журі літературного конкурсу творів на морську тематику „Мателот“; Сергій Гайдук – віце-адмірал, командувач Військово-морських сил (ВМС) України у 2014-2016 роках, голова Асоціації ветеранів ВМС України; Сергій Шумський – організатор експедиції „Від „із варягів у греки“ княжих часів до сучасної морської України“; Олександр Чудновець – моряк, письменник, голова Київського військово-історичного товариства.

Перед тим презентація книги відбулась в Національному військово-історичному музеї України.

Чернігівці Лисянські, з давнього роду яких був мореплавець, мали високі посади в козацькій адміністрації XVII-XVIII ст., були переважно сотниками. Ю. Лисянський народився у Ніжині в 1773 році, вчився у кадетському корпусі в Кронштадті, мав стажування на англійських військових кораблях, відвідав Південну Африку, Індію та Америку.

У 1803-1806 роках Ю. Лисянський та відомий мореплавець Іван Крузенштерн здійснили першу в історії тодішньої Росії навколосвітню подорож на кораблях „Нева“ та „Надія“. „Невою“ командував Ю. Лисянський. Кораблі мали найсучасніше на той час астрономічне, навігаційне та фізичне обладнання, але своїм успіхом експедиція значною мірою завдячує професійним якостям Ю. Лисянського. Він відкрив острів, який носить його ім'я. Цей безлюдний острів є частиною Гавайських островів.

Для видання книги Ю. Лисянському довелося продати батьківську маєтність у Ніжині. Через 206 років її перевидали у видавництві „Темпора“ та провели перший конкурс української морської прози ім. Юрія Лисянського.

НОВИНИ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

В УКУ презентували „Стратегію-2025”

Катерина Глущенко

Львів. – Наприкінці 2019 року перед спільнотою Українського Католицького Університету (УКУ) презентували „Стратегію-2025: Університет, який служить”. Якщо попередня стратегія містила 38 стратегічних цілей, то у „Стратегії 2025” – їх 10. Як досягти ще вищої якості викладання і навчання, як плекати науку, котра матиме потугу впливати на навколишнє середовище, як розвивати жертвне соціальне служіння, синергію у співпраці Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) та

УКУ, вводити постать і спадщину Митрополита Андрея Шептицького у сучасні дискурси, а також як будувати підприємливий та інноваційний університет – це неповний перелік найважливіших питань, над якими УКУ працюватиме у наступні п'ять років.

Презентація „Стратегії 2025” перед спільнотою УКУ розпочалась з молитви та вступного слова отця-ректора Богдана Праха: „Сьогодні ми ще почуємо детальніше про нову стратегію, та я хочу зауважити, що вона є результатом роботи великої частини нашої спільноти. Понад 250

Презентують Стратегію перед спільнотою УКУ (зліва): проректор УКУ з адміністративних і фінансових питань Любомир Тарновський, перший проректор УКУ Тарас Добко, декан факультету суспільних наук Володимир Турчиновський. (Фото: Лесик Урбан)

Промовляє ректор УКУ о. Богдан Прах, біля нього Володимир Турчиновський.

осіб в різний спосіб і різних форматах були залучені до її розробки протягом півтора року”.

Про успіхи та висновки попередньої стратегії розповів проректор УКУ з адміністративних і фінансових питань Любомир Тарновський. Згідно з баченням 2025 року УКУ має стати університетом, зорієнтованим на цілісний розвиток та успіх студентів і викладачів у партнерстві з випускниками, працедавцями та жертводавцями, чия християнська позиція є водночас пропозицією у дії, служінні і свідченні всієї спільноти Університету, який є прикладом

католицької освіти на рівні бакалаврату в Європі. УКУ стане інноваційним, ефективним і підприємливим закладом вищої освіти у всіх аспектах університетського життя, що здійснює свій внесок у творення нової України та Європи через широкую мережу міжнародних і національних партнерств.

Детальніше про 10 головних цілей, які з нової стратегії, розповів перший проректор Тарас Добко. УКУ має найкраще відповідати на суспільний запит та виклики, які стоять перед українським суспільством та сучасним світом.

Про навчання в Школі української мови та культури

Львів. – Євген Валден разом з донькою приїхав до Львова з Дітройту. Він уже двічі брав участь в Школі української мови та культури Українського Католицького Університету (УКУ) і хоче продовжити навчання. У розмові з Антоніною Чуднак він поділився тим, що захоплює його до занять та розповів про враження від перебування в УКУ.

Моя мама народилась в Україні, я – у містечку біля Дітройту. Пізніше вступив до Університету Мишигену, де є спеціальна програма української мови, познайомився з відомою професоркою Асею Гумецькою, тож там і повернувся до мови. Навчання я закінчив 30 років тому, але не мав можливості практикувати свої навички далі.

На сьогодні я батько двох доньок. Старша любить співати, як і я, адже ще в дитинстві дідуся навчив мене патріотичних козацьких пісень. До речі, в Дітройті є відома українська Капеля Бандуристів, яких я вважаю їх дуже талановитими співаками. Крім того, мені подобається наш професійний церковний хор.

Щодо молодшої доньки Юлії, то п'ять років тому вона зацікавилася нашим українським корінням. Коли їй було 16, я познайомився з професоркою Університету Каліфорнії в Берклі Марійкою Кузьмою, керівницею камерного хору, а та представили мене братові Олесеви, який співпрацює з УКУ. Так я дізнався про цей університет та його Школу української мови та культури. Коли запропонував доньці поїхати разом в Україну, вона радо погодилася. Два роки тому ми вперше долучилися до школи через любов до української пісні.

Уперше я був в Україні в 1989 році, тобто ще у радянський час. Те, що я побачив тоді, і те, що бачу сьогодні – це дуже різні України. Ми з дочкою не були певні, чого очікувати від програми та від України в цілому, адже до цього мало подорожували. І дуже здивувалися, яким сучасним виявився університет. Навіть гуртожиток був дуже гарним, кімнати просторими та красивими.

Учасники школи були з різних країн та інтелектуальних галузей. Були й такі, що також мали українське коріння. З багатьма я завів дружні відносини та досі підтримую спілкування й листуюсь.

УКУ запрошує всіх охочих вивчати українську мову. Серед таких людей, наприклад, Катерина Девенпорт, дипломатка з Британії, яка працює в Києві. Ми познайомилися два роки тому і минулого літа з донькою провідали її в столиці. Вона засмучена, що в Києві частіше чує російську мову.

З іншими студентами ми щодня розмовляли саме українською мовою, кожного вечора виконували домашні завдання. Крім того, було багато екскурсій.

Торік програма набрала 45 студентів, серед яких була здебільшого молодь, тож моя донька отримала змогу краще провести час із однолітками.

Два роки тому я зустрів студентку з Оксфорду Ейнслі Катц, яка розповіла про те, як сучасна музика допомогла їй. Мова має різні напрями, я ж практикую навичку читання, поступово починаю читати швидше, практикую розмовну мову в спілкуванні.

Школа української мови та культури УКУ має унікальний дух, що, на мою думку, може навчити

Євген Валден в Школі української мови та культури Українського Католицького Університету. (Фото: Олександр Урбан)

багатьох різним речам. У Каліфорнії я маю фірму програмного забезпечення. Півтора роки тому вирішив відкрити бюро в Україні й відкрив справу у Львові. Тепер тут задіяні четверо працівників, а я приїжджаю кілька разів на рік. Львів мені дуже подобається, це чудове місто!

Унікальною особливістю літньої програми є виїзний табір у Карпатах, який дозволяє зануритися в побут мешканців маленьких міст та сіл, поспілкуватися з місцевими людьми і в такий спосіб дізнатися більше про життя українців у гірській місцевості.

Київ відзначив...

(Закінчення зі стор. 1)

церт „Небесна сотня з нами” відбувся у Київському академічному театрі українського фолкльору „Берегиня”. А на Львовому стадіоні відбувався

VI Патріотичний табір військового вишколу, присвячений „Небесній сотні”.

На самому Майдані Незалежності було представлено проєкт „Століття незламних” – 40 історій і світлин, що відображають столітню боротьбу українців за державність. Вулична

виставка демонструє особливості визвольного руху, унікальні риси спротиву, зокрема засоби, яких вимагала боротьба у різні часи.

На завершення біля Єкуменічного храму Архистратига Михаїла й українських новомучеників була відслужена Панахида із запаленням лямпадок

вздовж алеї Героїв „Небесної сотні” та запаленням „Променів Гідності”.

Після поминальних заходів учасники провели під Офісом Президента акцію протесту „Зняти рожеві окуляри”, спрямовану проти здачі національних інтересів агресорові, що вже шостий рік веде війну проти України.

НОВІ ВИДАННЯ

Нова книга Олега Павліва

Олег Павлів. „Скалічена доля“. Прага-Хмельницький: Видавництво „Лілія“. Видавець Л. Стасюк. 2019.

У хмельницькому видавництві „Лілія“ у співпраці з Товариством „Опір Західної України“ в Празі вийшла друком сьома книга „Скалічена доля“ українського письменника і дипломанта премії ім. Волянників-Швабінських Фондації Українського Вільного Університету в Нью-Йорку Олега Павліва.

У книзі відображене українське життя крізь призму кохання минулих поколінь, пов'язане з трагічними подіями Голодомору-геноциду 1946-1947 років в Молдові і Україні, описане згідно з спогадами очевидців.

Книга вийшла друком завдяки премії ім. Волянників-Швабінських, котру О. Павлів отримав за перекладену ним з чеської мови на українську книгу „Погром проти українців в Польщі“.

Оповідання „Скалічена доля“ було надруковане в Енциклопедії сучасної літератури (Хмельницький, 2016 рік), літературному альманасі „Нова проза“ (Луцьк, 2018 рік) і Всеукраїнському літературному часописі „Буковинський журнал“ (Чернівці, 2018 рік), а також перекладене російською і білоруською мовами і надруковане в альманахах „Галактика

любви“ (Хмельницький, 2017 рік) та „Беларус“ (Нью-Йорк, 2017 рік).

Голова творчого колективу „Родина“ з Праги Йосип Климкович ілюстрував книгу, а відома українська письменниця Юлія Драгун з Закарпаття написала рецензію. Електронна адреса співвидавця: ozu.prague.cz@gmail.com.

Товариство „Опір Західної України“ в Празі

Листи Кричевської-Росандіч

Галина Галян

Катерина Кричевська-Росандіч. „Листи з Америки“. Полтава: ТОВ „Асмі“. 2019. 362 стор.

Близько трьох років збирали з приватних і державних архівів листи художниці Катерини Кричевської-Росандіч до людей, з якими в неї склалися теплі стосунки в Україні, зокрема це Любов Гейштор (1919-2013), Петро Ротач (1925-2007), Надія Бабенко (1926-2009), Володимир Дерябін, Віра Кошова, Наталія Буцька, Леонід Колесніков, Юрій Самойленко, Віталій Ханко, Георгій Шибанов (1949-2009), до співробітників Полтавського краєзнавчого музею ім. Василя Кричевського, де відбулися її персональні виставки з пейзажами України, Каліфорнії, Парижу, Дорнштадту.

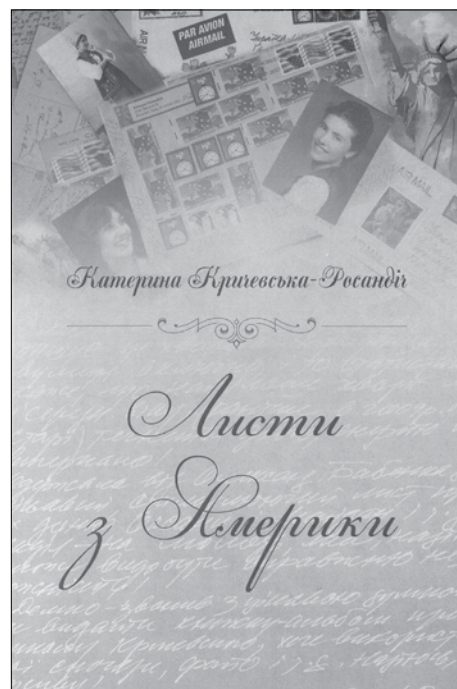
В останні роки мисткиня заприятелювала з полтавським видавцем і колекціонером Олексієм Петренком, до рук якого випадково потрапили листи від київської родини Малакових і в якого, власне, зародилася ідея зібрати їх докупи, систематизувати й видати в Полтаві окремою книгою.

До книги увійшли вибрані листи К. Кричевської-Росандіч до персональних кореспондентів в Україні у часовій послідовності, що насамперед характеризують її художні, естетичні, соціальні, громадянські погляди, свідчать про творче життя мистецької родини Кричевських, дружні зв'язки, знайомства, уподобання.

Листи К. Кричевської-Росандіч з Америки стануть цікавими для широкого кола читачів. Загальновідомо, що епістоли для художника – не головне і навіть не другорядне, та вони як свідки подій зі спостереженнями про людину і світ, колом зацікавлень та оціночних суджень розширюють уявлення про епоху, особистість, естетичні та етичні цінності, а інколи стенографують найменші душевні порухи, дають можливість пізнавати не лише події та факти, а й саму людину.

Для полтавців відомий рід Кричевських, про який вони дізналися за останні 25 років більше, ніж за всі попередні століття, залишається важливим. І тому хотілося б надати можливість усім охочим детальніше познайомитися через листування з нашою сучасницею, патріярхиною мистецького роду – К. Кричевською-Росандіч.

Сьогодні, коли листи в консервативному розумінні стають рідкістю, величезна епістолярна спадщина художниці вражає й охоплює такі країни, як Австрія, Аргентина, Англія, Австралія, Італія, Венесуела, Німеччина, Канада, Югославія, Франція, Марокко, Швейцарія, США (велике

листування), Росія. Найбільше кореспондентів були й залишаються в Україні (Київ, Канів, Богуслав, Суми, Лебедин, Сміла, Харків, Львів, Рівне, Миколаїв, а також Полтава з Опішнею, Решетилівкою, Чорнухами та Шишаками).

Протягом 12 років вона листувалася з мистецтвознавцем Георгієм Шибановим із Чорнух і допомагала йому матеріалами та порадами в написанні книги про українського хорового диригента Нестора Городовенка. Роки минають і беруть своє, сьогодні художниця листується менше, але телефонує, ділиться новинами, цікавиться музейними справами, передає вітання з далекої Каліфорнії. Часи змінюються: ексклюзивний лист, написаний рукою, стає рідкістю, а живе спілкування замінюють електронні повідомлення.

Варто віддати належне всім тим, хто зберіг, придбав і передав ці своєрідні епістоли-новелі, що відкрили невідомі сторінки життя художників, музейників, науковців, випадкових людей, а також президентів, письменників, мистців і насамперед членів багаточисельної мистецької родини Кричевських з Америки, Європи й України.

Найбільше дивує життєвий подвиг художниці, яка за всіх складнощів життя вистояла, залишилася твердою і принципово непохитною, досягла визнання серед мистців, мистецтвознавців і особливо кричевськознавців. Родинний спадок, переданий до інституцій, художніх галерій і музейних закладів Америки й України, щороку збільшується. Це – оригінали та копії картин, листи, світлина, каталоги, газети, відео тощо.

Книга зацікавить не лише художників, музейників, науковців, а й усіх, хто замислюється над сенсом життя.

Полтава

Про революцію в Єлисаветграді

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – 17 січня відбулася презентація другої книги із серії „Роки боротьби: 1917-1922 на Єлисаветчині. Український погляд“ – „1919-ий – у вирі революцій“. Один з авторів і упорядник видання історик Юрій Митрофаненко зазначив, що книги цієї серії присвячуються викладачам історичного факультету Центральноукраїнського педагогічного університету, перша, що вийшла торік – Сергієві Шевченку, нинішня – Вікторові Філоретову. Книга побачила світ у видавництві „Імекс-ЛТД“ (директор видавництва Тамара Саміляк).

Сто років тому місто опинилось на перехресті революції. У Єлисаветграді, тодішньому політичному центрі Херсонської губернії, певний час містився штаб Південно-Східної групи Армії УНР. Героїчна, трагічна, а часом парадоксальна картина вимальовується зі статей Ю. Митрофаненка, Віктора Сергеева, Василя Білошапки, Марини Долгих, Романа Базики, Михайла Ковальчука.

Крім славнозвісних тодішніх українських отаманів Андрія Гулого-Гуленка, Герасима Нестеренка-Орла у книзі згадується також досі маловідома ініціаторка створення окремо-

Юрій Митрофаненко під час презентації книги. (Фото: Краєзнавчий музей)

го полку УНР Тіна Книщенко. Будинок голови Центральної Ради Михайла Грушевського обстрілював червоноармієць Андрій Полупанов, який пізніше став директором заводу „Червона зірка“ у місті.

Ю. Митрофаненко підкреслив, що тодішній уряд УНР, на жаль, не усвідомлював загрози із боку Росії. І через 100 років ця біда не зникла повністю.

Передплачуйте і читайте „Свободу“

- 127 років на службі діаспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати: 973-292-9800 дод. 3040

Річна передплата – \$90. Додайте лише \$5 і матимете обидві версії – паперову і електронну

УКРАЇНСТВО У СВІТІ

Познайомилися з українськими операми

Євген Савенко

НИЖНЕКАМСЬК, Росія. – 11 січня в Будинку дружби народів відбулася літературно-музична зустріч, присвячена опері Петра Чайковського „Черевички“. Голова товариства „Вербиченька“ Євген Савенко розповів про те, як створювалася опера, про письменника Миколу Гоголя, композитора П. Чайковського, артиста Яна Полонського, долю акторів, які співали в опері і артистів, що знімалися в фільмі.

Фільм „Вечори на хуторі біля Диканьки“, в основі якого лежить повість М. Гоголя „Ніч напередодні Різдва“, створив режисер Михайло Ром. Завдяки цьому фільму люди дізналися про М. Гоголя, і про те, що в Україні існує таке дивовижне село – Диканька. Фільм був знятий в 1961 році, прем'єра його відбулася на Різдво 8 січня 1962 року, але назву в ті часи цензура би не дозволила і фільм назвали „Вечори на хуторі біля Диканьки“. Ось уже 60 років цей фільм є неодмінним під час різдвяних свят.

Це була вже друга зустріч, присвячена опері П. Чайковського „Черевички“. 19 грудня 2019 року такий вечір провів Є. Савенко в Казанській

бібліотеці ч. 6 для читачів українців, які приїхали з усіх кінців Казані.

1 лютого в Будинку дружби народів відбувся музичний вечір, присвячений опері Миколи Лисенка за п'єсою Івана Котляревського „Наталка-Полтавка“. Цей твір, за влучним висловом видатного українського драматурга Івана Карпенка-Карого, є „праматір'ю українського народного театру“. У цієї опери суцільні ювілеї: 200 років тому (в 1819 році) була написана п'єса, 130 років тому (в 1889 році) була написана опера, 120 років тому (в 1900 році) народилися видатні артисти Оксана Петрусенко та Іван Козловський, які співали в опері.

П'єсу написав І. Котляревський, який служив директором Полтавського театру. У прем'єрі брав участь відомий артист Михайло Щепкін, приятель Тараса Шевченка. Протягом 70 років п'єса „Наталка-Полтавка“ була драматичним твором з піснями. Було кілька спроб написати до неї яскраву музичну канву, але саме варіант М. Лисенка виявився найбільш вдалим, закріпився в репертуарі оперних театрів і зайняв гідне місце серед найпопулярніших українських опер.

Промовляє Євген Савенко – голова Українського товариства „Вербиченька“. (Фото: Людмила Найдено).

За мотивами цієї опери були зняті три художні фільми. Фільм, створений Іваном Кавалерідзе в 1936 році став першим фільмом-оперою, знятим в СРСР й був популярним у США. Фільм три тижні поспіль йшов в нью-йоркському кінотеатрі „Рузвельт“, де і місцеві фільми не трималися так довго.

На зустріч прийшли українці і прихильники української культури різних національностей. Також молодь і діти. Лунали українські пісні, була показана відеопрезентація, присвячена І. Котляревському і М. Лисенкові. Згадали про великих артистів,

які виконували в опері основні партії: Оксану Петрусенко, Марію Заньковецьку, Івана Козловського, Миколу Садовського, Анатолія Солов'яненка, Федора Шаляпіна.

В кінці зустрічі всі подивилися на художній фільм „Наталка-Полтавка“, знятий Родіоном Юхименком в 1978 році на кіностудії ім. Олександра Довженка.

Зустріч була частиною великого проекту „Торкаючись до витоків, говорим про високе“, який в 2020 році товариство „Вербиченька“ присвятило 25-річчю української організації Нижнекамська.

Україна запросила гостей з Ізраїля

Світлана Глаз

ТЕЛЬ-АВІВ. – У Головному центрі торгових ярмарків та виставок 11-12 лютого відбувся Міжнародний ярмарок з питань туризму країн, що розташовані на березі Середземного моря „ІМТМ 2020“, завдання якого обговорити проблеми міжнародного туризму, поділитися досвідом своїм і запозичити краще у інших, обмінятися контактами та ухвалити спільні угоди і посилити партнерство.

У туристичному форумі вже вчетверте брала участь Україна, яка має вихід на берег Чорного моря. Раніше Україна була лише гостею, тепер стала повноправною членкою туристичного форуму. Учасники ознайомилися з пропозиціями Києва, Львова, Одеси, Трускавця і Тернополя, їх історичними пам'ятками, природними зонами відпочинку і готелями.

Свою оцінку щодо розвитку міжнародного туризму в Україні висловив

радник Міністерства туризму України Антон Тараненко: „Ізраїль посідає перші сходинки туристичного потоку в Україні. Лише в Київ приїждить щороку більше 100 тис. ізраїльтян, аби помилуватися столицею. Україна також входить у п'ятірку країн, громадяни яких найбільш відвідують Ізраїль. На цій виставці компанія „Київавіа“ продала туру до України на 20 осіб. Вважаю це гарним прикладом. Взагалі, ярмарок цікавий і корисний. Наш стенд теж користувався популярністю. В цьому заслуга асоціації „Kyiv Tourism Association (KTA)“, як організатора заходу. KTA – це об'єднання людей, закоханих у Київ, мета якого поєднати власний досвід та проекти європейських міст, застосовуючи передові інновації у цій галузі аби розкрити можливості культурного та економічного розвитку Києва“.

Виставку відвідав Посол України в Ізраїлі Генадій Надоленко, який обговорив з представниками української

Представники України на Міжнародному ярмарку з питань туризму в Тель-Авіві. (Фото: Міністерство туризму України)

делегатії актуальні питання співпраці і взаємодії у туристичній галузі. Він розповів: „Мені сподобалося, як працювали українці. На наступний рік плануємо розширити українське представництво на виставці. Будемо сприяти прямим контактам з ізраїльськими туроператорами. Головне і

важливе – проведення другого засідання міждержавної комісії з питань туризму, яке заплановане на березень цього року. Маємо надію, що в наступному ярмарку свою роботу покаже і новостворене державне агентство з питань туризму“.

В Українській...

(Закінчення зі стор. 9)

розкидані, та відстань між двома церквами може становити до 1,000 кілометрів (понад 600 миль). Це ускладнює можливість громадянам підтримувати свої українські католицькі традиції, особливо молодим людям, коли вони переїжджають для навчання в університеті або на роботу. Більш того, на відміну від США чи Канади, де є великі групи українців по всій країні, аргентинці не мають можливостей продовжувати практикувати свою віру у випадку, якщо вони подорожують за межами своєї

громади.

„Ми, здається, стикаємося з новою проблемою в Церкві“, – сказав інший єпископ. „За часів Радянського Союзу усталена релігія була скасована. В результаті, покоління родин передавали свої традиції одна одній, ніби це був якийсь ланцюжок. Сьогодні, здається, цей ланцюг був розірваний. Якщо одне покоління вирішить відмовитися від своєї віри, ці традиції більше не будуть передаватися їхнім дітям та онукам“.

Висловивши свою стурбованість, група подала декілька пропозицій щодо потенційного вирішення цих питань. Один із прикладів – хори Української Греко-Католицької

Церкви завжди співають одні та ті ж самі релігійні гимни; тому літургії постійно повторюються. Для вирішення цього питання, хори можуть збільшити свій репертуар, щоб літургія була більш різноманітною.

Щодо питання освіти парафіян, один присутній запропонував Церкві створити маленькі памфлети для дітей, які пояснюють різні частини літургії. Таким чином, майбутні покоління стануть більш освіченими про різні релігійні процеси у Церкві. Так само, Церква могла б докласти зусиль, щоб підкреслити катехизис, оскільки це допоможе парафіянам краще зрозуміти літургію та допомогло б встановити міцніші стосунки

між парафіянами та Церквою.

Після цієї дискусії Архієпископ Борис подякував усім за їх час, внесок та участь. Покищо не було окреслено повного набору рекомендацій. Метою першої зустрічі було оцінити зацікавлення та думки молодих людей до того, що, сподівається, перетвориться на постійні стосунки між стурбованою молоддю та пастирською групою. Після зустрічі діалог між молоддю, архиєреями, священниками, та семінаристами продовжився неформально під час перекуски майже до 10-ої години вечора.

Група зустрінеться знову у березні у Вашингтоні. Деталі будуть оголошені пізніше.

Зеленський засудив...

(Закінчення зі стор. 1)

Зафіксовано обличчя багатьох підбурювачів масових безладів, яких буде покарано, сказав президент. Він також застеріг громадян про ймовірні нові провокації з боку тих осіб, які організували сутички у Нових Санжарах. „Вчора за вашими настановами не просто кидали каміння в автобуси з людьми. Це було каміння у залишки вашої гідності, вашої порядності та честі“, – наголосив В. Зеленський.

„У Львівській, і Тернопільській областях люди були готові прийняти своїх співвітчизників і поведінка окремих лікарів і мешканців не може стати приводом таврувати весь регіон та роз'єднувати Україну, як би цього не хотілось нашим ворогам“, – наголосив президент.

Ситуацію він назвав стабільною та контрольованою. „А тому, дорогі українці, в наступні два тижні ми маємо з честю пройти цей іспит на зрілість. Маємо зберігати холодну голову та відкрите серце. Довіряти не гучним заголовкам та фейкам, а

логічному мисленню та здоровому глузду. Пам'ятаймо, що найстрашніший вірус – це вірус ненависти. Його симптоми одразу помітні“, – зауважив В. Зеленський і закликав не забувати про людяність.

Прем'єр-міністр Олексій Гончарук заявив що Кабінет Міністрів максимально мобілізований, щоб не допустити розповсюдження коронавірусу в Україні.

„В Україні працює національний штаб, який двічі на день збирає інформацію по країні на виявлення коронавірусу. Плюс, щодня ми контактуємо з ВООЗ [Всесвітньою організацією охорони здоров'я] для отримання останньої інформації щодо досвіду різних країн: як розвивається вірус, який наразі інкубаційний період та інше. Наші фахівці разом із міжнародними колегами спостерігають за розвитком ситуації для оперативного реагування“, – зазначив О. Гончарук.

За його словами, уряд визначив групу країн із ризиками зараження, тому існує додаткова процедура контролю рейсів із цих країн: здійснюється перевірка температури

тіла пасажирів в українських аеропортах. „Якщо у людини будуть симптоми хвороби, кожен область ми підготували до цього: є бригади лікарів-інфекціоністів, які знають усю процедуру надання медичної допомоги. Визначені також лікарні, які готові прийняти людей. Причин для паніки немає! Не ведіться на провокації!“ – закликав прем'єр.

Він додав, що всі евакуйовані з Китаю громадяни, які перебувають на обсервації в Нових Санжарах на Полтавщині, почувають себе добре.

24 лютого Міністер охорони здоров'я України Зоряна Скалецька повідомила, що вперше зустрілася з евакуйованими з Китаю громадянами.

„Сьогодні вперше зустрілася з громадянами, евакуйованими з Китаю. Завітала до їхніх кімнат на другому і третьому поверхах санаторію „Нові Санжари“. Усі здорові. ... Вдячна усім, хто змушений розміститися на обсервацію, за те, що вони теж розуміють і дотримуються усіх правил“, – розповіла вона у Facebook.

„Українська правда“,
Радіо Свобода

Анексія Білорусі...

(Закінчення зі стор. 2)

Таким чином, з високим ступенем ймовірності можна стверджувати, що Москва плянує практично нівелювати незалежність Білорусі. Слід очікувати легітимного розміщення військових баз Росії на території Білорусі, встановлення тотальної контролю над будь-якими проявами опозиційних рухів та розширення повноважень спільної законодавчої бази, що на десятиліття закріпить Білорусь у фарватері агресивної політики Москви.

Здійснення сценарія поглинання призведе, по-перше, до територіального збільшення Росії і ліквідації Білорусі як буферної зони Європи. Збільшиться чисельність російських військ на кордоні з Польщею і країнами Балтії. Російські війська матимуть важливу стратегічну позицію з точки зору наступу на Захід, отримають розвинуту інфраструктуру, що на порядок збільшить загрозу для Заходу.

Водночас Україна практично опиняється в облозі Кремля, військо Росії безперешкодно розміщується вздовж україно-білоруського кордону, Україна буде змушена перевести військо на північ країни, що послабить її сили на Донбасі, постане нагальна необхідність нарощування власних Збройних Сил, що може стати не під силу для бюджету України. Поглинання Білорусі може стати для України більшою загрозою для територіальної цілісності і суверенітету, ніж окупація Донбасу.

Українська стратегічна ініціатива – це платформа, яка об'єднує політиків, експертів, аналітиків, журналістів, громадських діячів заради спільної мети: підвищення рівня національної безпеки України.

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

THE BEST CARE FOR YOU OR FAMILY MEMBER

24 hours and 7 days per week services

- Compassion
- Kindness
- Responsibility

Ukrainian - American homecare agency

631-764-5388

631-727-2880

Ukrsistersag@gmail.com

ПЛЕМ'Я ПЛАСТУНОК „ПЕРШІ СТЕЖІ“

влаштовує

„ДЕННИЙ ТАБІР ПТАШАТ ПРИ ПЛАСТІ“

для дітей від 4 до 6 років, які володіють
(розуміють і розмовляють) українською мовою

- Дитина мусить мати закінчених 4 роки життя до 31 серпня 2020 р. Вийнятків немає.
- Дитина мусить мати усі приписані щеплення.
- Дитина, яка склала Заяву Вступу до новацтва, не може брати участі в таборах для Пташат.

**Табір відбудеться на Союзівці
від неділі, 28 червня, до суботи, 4 липня 2020 р.**

У справі кімнат просимо порозуміватися безпосередньо з Адміністрацією Союзівки:
SOYUZIVKA, P. O. Box 529, 216 Foordmore Road, Kerhonkson, NY 12446
(845) 626-5641; www.Soyuzivka.com; Fax: 845-626-4638

- Таборова оплата: \$150.00 (\$20.00 незворотні)
- Зголошення і таборову оплату (чек виписаний на Plast – Pershi Stezhi) надсилати до:

Chrystya Silecky, 312 Kerry Ct, Cranberry Twsp, PA 16066 • Tel.: 636-219-3358

- Реченець зголошень: **15 травня 2020 р.** • Після речення зголошень не приймаємо.
- Лікарську посвідку НЕ пересилати з анкетною зголошення. Просимо передати при реєстрації.

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ НА ТАБІР ПТАШАТ-2019

Ім'я і прізвище дитини
по-українськи і по-англійськи

Дата народження

Адреса

Телефон E-mail

Просимо залучити посвідку дати народження дитини, яку вперше вписуєте на табір, що відбудеться від 28 червня до 4 липня 2020 р.

- Розмір таборової сорочки дитини: ☐ 6-8, ☐ 10-12, ☐ 14-16.
☐ Залучую чек на суму \$..... ☐ Резервую кімнату на Союзівці

.....
ім'я і прізвище матері (подати дівоче прізвище)

Завваги

.....

..... Підпис батька або матері

Зруйнування церкви...

(Закінчення зі стор. 6)

замок, село" (видавництво „Наука“, Москва, 1985 рік), де є плян церкви в Турові.

Виявилось, що це був великий у порівнянні з іншими церквами шестистовпний храм. Вказане фундаментальне, академічне видання стало нам корисним і в деяких подальших пошуках. Ми змогли порівняти відомі на сьогодні пляни храмів, присвячених свв. Борисові і Глібові у Вишгороді, Старій Рязані, Смоленську, Полоцьку, Гродно, Турові, Кідекші. Для більшості цих храмів характерно те, що вони були шестистовпні.

Тепер ми відправимося у Новгород. Цю подорож допоможе здійснити книга М. Каргера „Новгород“, яка побачила світ у Ленінграді, у 1980 році. У ній сказано: „У 1940-1941 роках були розкриті руїни відомої за новгородськими літописами церкви

Бориса і Гліба, побудованої у 1167 році Сотко Ситінічем. Храм являв собою виключно монументальну споруду, що не поступалася своїми розмірами одній з найвеличніших будівель Новгорода – собору Георгія в княжому Юр'євому монастирі“.

Більшість церков, присвячених свв. Борисові і Глібові, мають близький плян побудови, а саме шість стовпів. Чи не говорить це, що майже всі церкви свв. Борисові і Глібові наслідували Вишгородський прототип, звичайно з включенням архітектурних декорацій, притаманних часу побудови і місцевим вподобанням.

Святі благовірні князі-страсто-терпці Борис і Гліб стали першими руськими святими, канонізованими, як на Русі, так і в Константинополі. Багато храмів і монастирів по усій Русі було побудовано на честь перших наших святих. Через різні обставини не всі давні храми збереглися, але пам'ять про князів залишилась і буде жити в наступних поколіннях.

Пластове свято...

(Закінчення зі стор. 8)

Дві доповіді про 70-ліття станиці виголосили член станиці та колишня станична Ксеня Захарчук і внучка першого станичного Ляриса Кебуз, яка виховувалася у станиці, і переповіла про її початки. Перші організаційні сходи станиці відбулися 10 липня, а установчі загальні збори 21 серпня 1949 року. Станичним було обрано Петра Ісаїва. У 1949 році засновано 4-ий курінь юначок ім. Ольги Басараб і 1-ий курінь юнаків ім. Федора Черника.

Незадовго, через великий приріст, курені поділено і виникли 14-ий

курінь юначок ім. Олени Теліги в 1951 році та 11-ий курінь юнаків ім. Романа Мстиславича в 1952 році. Ці два курені існували до 1990 року. В станиці існували і далі існують 4-те і 11-те гнізда новаків. Пласт-Прият заснований у 1952 році.

Між доповідями присутні на залі співали традиційні колядки під проводом пластунів. Рівночасно можна було побачити на екрані світлина різних станичних занять за останніх 10 років. На пам'ятку 70-ліття станиці були виготовлені особливі відзнаки, котрі всі присутні одержали.

На закритті свята о. Р. Пітула провів молитву і побажав станиці процвітати ще 70 років на користь української молоді.

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя
OXSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ 645 W. 1st Ave. Tel.: (908) 241-2190 (888) 336-4776	CLIFTON, NJ 565 Clifton Ave Tel.: (973) 916-1543	PHILADELPHIA, PA 1916 Welsh Rd., Unit 3 Tel.: (215) 969-4986 (215) 728-6040
---	---	---

На продаж: Вареники – Голубці

Вареники з картоплею або з картоплею та сиром: 1 Dozen - \$6.00
Голубці: 1 Dozen - \$20.00; 1/2 Dozen - \$10.00

Замовлення можна підібрати по суботах:
22 лютого, 29 лютого, 7 березня, від 12:00 до 4:00 по пол.

Просимо замовляти по телефону: **(973) 546-2473**
(Залишіть ваше ім'я, номер телефону та ваше замовлення)

St. Mary's Protectress Ukrainian Orthodox Church
73 - 81 Washington Avenue, Clifton NJ 07011

Скляний міст...

(Закінчення зі стор. 11)

ся послухати романтичних циганських пісень, супроводжуваних танцями чорнявих красунь. Купив квиток і став чекати початку концерту. До залі довго не впускали, а коли впустили, то треба було чекати ще чверть години на появу співака після визначеного часу. Нарешті вийшов товстенький чоловік і російською мовою з московським акцентом

почав вітати мешканців „рідних Черкас“. Сам від походив з Підмосков'я, але за часів СРСР мав нагоду побувати в Києві, Черкасах, Чернігові.

Циганських пісень не було, чорнявих красунь теж. Натомість крізь голо-ники гриміли сучасні російські пісні, на сцені стрибали дівчатка, далекі від циганського життя. Глядачі почали виходити. Я теж вийшов. Подумав, що Петро Чорний може співати, що йому заманеться, але в Україні поряд з декомунізацією варто проводити демосковизацію сценічного життя.

Річні Збори Округу Нью-Інгланд
Українського Народного Союзу відбудуться
в суботу, 28 березня 2020 року,
о 2-ій год. по пол. в нижній залі
Українського Народного Дому у Гартфорді,
961 Wethersfield Avenue, Hartford, CT 06114.

Мирон Колінський, Голова округи Богдан Добошак, Секретар
Христина Мельник, Заступник голови Глорія Горбатий, Скарбник

На зборах вшануємо працю Мирона Кузьо, колишнього Секретаря
277 Відділу УНСоюзу ім. св. Івана Хрестителя у Гартфорді за його
23 роки (1995-2018) відданої праці для УНСоюзу.

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці
Українська Вільна Академія Наук
Український Науковий Інститут Гарвардського Університету

запрошують на

XL

Шевченківську наукову конференцію

Програма
Відкриття
Григорій Грабович
Віце-Президент НТШ-А

Марія Шувалова
(Університет «Києво-Могилянська Академія»)
„Образ Шевченкової Катерини в сучасній прозі“

Олена Галета
(Львівський Національний університет ім. Івана Франка)
„Шевченко в контексті модернізму: культурний проєкт Юрія Меженка“

Григорій Грабович
(НТШ-А/Гарвардський університет)
„До видання спогадів про Шевченка“

Закриття
Альберт Кіпа
Президент УВАН

В суботу, 7 березня 2020 року,
о 4-ій годині по пол.
в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

Управа Українського Музею має шану запросити Вас на

Діти, мої квіти:

Показ дитячої моди Люби Чернікової

28 березня 2020 р. о годині 4:30 по полудні
в Українському Музеї

Квитки можна придбати до 21-го березня
на веб-сторінці УМ або дзвонить (212) 228-0110: \$50 дорослі; \$10 діти

У ПРОГРАМІ: Показ дитячої моди; закуски і забави для дітей

Дохід призначений на розвиток дитячих програм Українського Музею

Український Музей
222 East 6th Street, New York, NY 10003
Tel. (212) 228-0110; E-mail: info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ і 113-ий Відділ США

Запрошують на
сольний концерт
всесвітньо відомої
концертної піаністки

Юліани Осінчук

Неділя, 15 березня 2020 р.
о год. 2-й по пол.

Твори
Барвінського, Бетовена,
Бернштейна і Косенка

Квитки 35 дол.
Вступ включає доступ
до галерій і перекуску
влаштовану 113-им відділом
США. Весь прибуток на
користь Музею.

Купуйте квитки онлайн
засдалегідь або при вході.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ • 222 East 6th Street, New York, NY 10003
212.228.0110 • www.ukrainianmuseum.org

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union
САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

EMPLOYMENT OPPORTUNITIES

Self Reliance New York Federal Credit Union, a \$1.3 billion financial institution serving the Ukrainian-American community since 1951, has the following career opportunities at its New York City headquarters:

Chief Lending Officer
Manage the credit union's lending functions and its \$680 million loan portfolio. Lead a staff of six lending professionals in new business development, loan administration, collections and new product development. Bachelor's degree along with significant experience in consumer, residential mortgage and commercial mortgage lending required. Managerial experience required, fluency in Ukrainian preferred.

Internal Auditor
Perform operational, financial and compliance audits for the credit union. Review records, documents, policies and procedures. Develop and execute an internal audit plan and prepare written reports with findings and recommendations. Bachelor's degree with a minimum of four years auditing experience in the financial services industry required. Fluency in Ukrainian preferred.

Both positions offer a competitive salary with a full complement of employee benefits including medical and dental insurance, retirement plan and a profit sharing 401(k) plan. To be considered please send a letter of interest, your resume and salary requirements to hr@selfreliancenyc.org.

108 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel: (212) 473-7310 www.selfreliancenyc.org

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union
САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

69-і Річні Загальні Збори

відбудуться в

неділю, 22-го березня, 2020 р.

о годині

2:00 пополудні

у великій залі Академії св. Юра,
за адресою 215 схід 6-та вул. в Нью-Йорку

Цього року закінчується каденція наступних членів Дирекції:
Катерини Попович, Марка Баха, Юрія Яримовича

Пропозиції до Номінаційної Комісії просимо надсилати на адресу:
SELF RELIANCE (NY) F.C.U.
108 Second Avenue
New York, NY 10003
Attn: Nominating Committee

Просимо членів принести із собою членську книжечку.

Пом'янули св. п. Іларіона Хейлика

Фідель Сухоніс

ДНІПРО. – 11 лютого в соціокультурному центрі міської центральної бібліотеки відбулося зібрання, присвячене другій річниці відходу у вічність уродженця Січеславщини, громадського діяча української діаспори США, довголітнього представника журналу „Бористен” у Північній Америці св. п. Іларіона Хейлика.

Життя його і діяння завжди будуть прикладом для багатьох українців. Безправний вигнанець з рідного дому, а в подальшому й з рідної України, опинившись спочатку у Венесуелі, а потім у США, не схилився перед труднощами, а переборов їх, став шанованою людиною в чужій країні, котра прихистила його. Велика працелюбність призвели до того, що він з найманого працівника став керівником пароплавної компанії міжнародного масштабу.

І. Хейлик у юні роки належав до

активу українських організацій у Венесуелі, жертвував на українське шкільництво, Церкву, культурно-освітні установи.

З переїздом до США значно розширив свою жертвну і добродійну діяльність. Разом з дружиною Раїсою Краснюк-Хейлик належав до активних спонсорів Українського релігійно-меморіального комплексу у Савт Бавнд-Бруку, Нью-Джерзі, був одним з фундаторів спорудження саркофага Патріарха Мстислава.

Як член Братства ім. Андрія Первозваного Української Православної Церкви США був учасником багатьох добродійних і жертвних проєктів на ниві української справи. Належав до Фундації ім. Івана Багряного, котра довгі роки працює на еміграції під гаслом „За українську Україну”. З постановним незалежної України І. Хейлик жертвував на спорудження храмів у Дніпрі та Сумах.

Своїми спогадами і думками про

Учасники вшанування св. п. Іларіона Хейлика. (Фото: Фідель Сухоніс)

життєвий шлях І. Хейлика на пропам'ятній імпрезі поділилися протоієрей Православної Церкви України Михайла Стіньо, краєзнавець Євгена Безус, проф. Анатолій Поповський, д-р Петро Пелиха та кобзар Валерій Харченко.

Надійшли листи від письменника Олега Черногуза з Києва, Фундації ім. І. Багряного з США, родини Боголюба та Світлани Свириденків з Конектикату, Архієпископа Методія Срібняка з Сум. Особливо зворушливим

був лист з далекої Флориди від Р. Краснюк-Хейлик.

Завідувач відділу діаспорної літератури Віталій Кучеренко розповів про книгу споминів І. Хейлика „Трикутник”, яку він написав у співтворстві з дружиною.

Увесь життєвий шлях уродженця наддніпрянського села Мишурін Ріг, українського патріота, громадянина США І. Хейлика був спрямований на творення гарних справ. Він житиме у пам'яті тих, хто його знав і любив.

MONUMENTS

Oblast Memorials Co.

PO Box 746, Chester, NY 10918
Tel : 845-469-4247
Custom Designed Quality Monuments
 Serving NY/NJ/CT Cemeteries
e-mail: oblastmemorialsco@gmail.com
web site: www.oblastmemorials.com
 BILINGUAL HOME APPOINTMENTS

VARSHAVSKY MONUMENTS

862-812-7086
 E-mail: VarshavskyMonuments@gmail.com

ПАМ'ЯТНИКИ — МАВЗОЛЕЇ

Великий вибір граніту
 Індивідуальний дизайн
 Гравірування на граніті
 Керамічні фотографії на пам'ятники

Замовлення, виготовлення і встановлення в штатах NJ/NY/PA

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
 Theodore M. Lytwyn, Manager
 NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS
 Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
 Our services are available
 anywhere in New Jersey.
 Також займаємося похоронами
 на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
 і перенесенням тлінних останків
 з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
 1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
 UNION, NJ 07083
 908-964-4222 • 973-375-5555
 www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
 в **BRONX, BROOKLYN,**
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
 Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
 129 EAST 7th STREET
 NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

Ділимося сумною вісткою, що в п'ятницю, 17-го січня 2020 року, відійшов у вічність після довголітньої недуги наш найдорожчий Муж, Батько, Дідо, Кузин, Швагер і Вуйко

св. п.

д-р Юрій Кульчицький

д-р філос. – професор східно-європейських наук
 син св. п. Ярослава і св. п. Стефанії (Гнида) Кульчицьких
 народжений в місті Винники, Україна
 11-го квітня 1937 року

Парастас відправлено в неділю, 19-го січня 2020 року, в похоронному заведенні Колодій-Лазута в Пармі, Огайо. Похоронні відправи відбулися в понеділок, 20-го січня 2020 року, в У.Г.К. церкві св. Андрія в Пармі.

Залишив в глибокому смутку:

- дружина - Дарія (з дому Гуляк)
- сини - Левко з дружиною Аретою
 - Данило з дружиною Ромою
- внуки - Даріян, Калина, Євangelіна, Михайло
- сестрінки - Олесь, Марко, Андрій Андрюк з родинами
- родини - Кульчицьких, Гнидів, Андрюків, Лепаків, Полянських, Нагорних, Куків, Гуляків, Кривоніс, Климковичів

Щиро дякуємо за зворушливі похоронні обряди Преосв. Владиці Богданові Данило, нашому пароху о. Ігореві Касіянові, о. мітр. Михайлу Ревтюкові, о. кан. Андрієві Гановському і о. Івану Наконечному. Глибоке щире спасибі Преосв. Владиці Богданові за чутливу проповідь під час парастасу а. о. Ігореві Касіянові за душевну і зворушливу проповідь під час св. Літургії, та за його душпастирську опіку.

Ми також безмежно вдячні д-рові Тарасові Махлайові за довголітню медичну опіку над покійним. Його дбайливий догляд та поради, щоб полегшити життя хворого особливо нас піддержали.

Рівнож дякуємо Бандуристам капелі, що так зворушливо попрощали свого побратима своїм чудовим співом.

З глибини серця дякуємо за теплі спогади та прощання судді Богданові Футеєві, як також Андрієві Футеєві, хресному синові покійного Юри, д-рові Юрієві Яцькову від УЗО, пл. сен. Дарці Ковч-Якубович від Пласту.

Невимовно вдячні ми нашим рідним і приятелям, що відвідували Юрія в госпис та були з нами в цих тяжких для нас хвилинах. Дякуємо за молитви, піддержку, співчуття та участь в похоронних відправах за упокій душі св. п. Юрія. Дякуємо сердечно родині та друзям за їхню щедрість на добродійні громадські цілі та на церкву, якою вшанувала дорогого св. п. Юрія.

Вічна йому пам'ять!

Шановні читачі!

Жалібні повідомлення з приводу відходу своїх близьких і друзів просимо висилати на електронну адресу відділу оголошень „Свободи”: advertising@ukrweekly.com

SAVE THE DATE

FOR THE BIGGEST AND BEST FESTIVAL IN THE USA!

JULY 10 - 12, 2020

PHOTO CREDIT: C. SYZOMENKO

SOYUZIVKA HERITAGE CENTER
216 FOORDMORE RD, KERHONKSON, NY 12446
WWW.SOYUZIVKA.COM • 845-626-5641

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

First Time Home Buyer?

Rates as low as

2.94% APR*

On Fixed Rate Loans

10% Down—No PMI

NYC—ASTORIA—KERHONKSON—LINDENHURST—UNIONDALE

Telephone: (212) 473-7310 Toll Free: (888) SELF-REL Email: Info@selfreliancenyc.org Website: www.selfreliancenyc.org

*APR as of 2/12/2020 listed above. APR based upon a \$350,000 mortgage amount with no application fee and no points. 1-4 family owner occupied; no prepayment penalties. Rates may change at any time without prior notice. APR – Annual Percentage Rate is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APR shown here is based on the interest rates and certain closing costs and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay.

SRNYFCU NMLS# 699320